

V Bruselu dne 1.4.2016
SWD(2016) 113 draft

PRACOVNÍ DOKUMENT ÚTVARŮ KOMISE

**Pokyny k provedení kapitoly II „Profesní organizace“ nařízení (EU) č. 1379/2013 o
společné organizaci trhů s produkty rybolovu a akvakultury**

Obsah

Úvod.....	3
Účel dokumentu.....	3
Struktura.....	4
ČÁST I – POKYNY K PROVÁDĚNÍ KAPITOLY II ODDÍLU II O UZNÁVÁNÍ PROFESNÍCH ORGANIZACÍ	5
1. Účel uznání profesních organizací	5
2. Úloha dotčených subjektů.....	5
3. Podmínky pro uznání profesních organizací	6
3.1 Podmínky pro uznání organizací producentů	6
3.1.1 Podnět (čl. 14 odst. 1 nařízení o společné organizaci trhů).....	6
3.1.2 Dodržování pravidel vnitřního fungování (čl. 14 odst. 1 písm. a) nařízení o společné organizaci trhů).....	6
3.1.3 Reprezentativnost (čl. 14 odst. 1 písm. b) nařízení o společné organizaci trhů).....	7
3.1.4 Právní subjektivita, usazení a sídlo (čl. 14 odst. 1 písm. c) nařízení o společné organizaci trhů).....	7
3.1.5 Schopnost sledovat cíle (čl. 14 odst. 1 písm. d) nařízení o společné organizaci trhů).....	8
3.1.6 Dodržování pravidel hospodářské soutěže (čl. 14 odst. 1 písm. e) nařízení o společné organizaci trhů).....	8
3.1.7 Zneužívání dominantního postavení (čl. 14 odst. 1 písm. f) nařízení o společné organizaci trhů).....	13
3.1.8 Informace o členech, řízení a zdrojích financování (čl. 14 odst. 1 písm. g) nařízení o společné organizaci trhů).....	14
3.2 Podmínky pro uznání meziodvětvových organizací.....	15
3.2.1 Dodržování pravidel vnitřního fungování (viz čl. 16 odst. 1 písm. a) nařízení o společné organizaci trhů).....	15
3.2.2 Reprezentativnost (čl. 16 odst. 1 písm. b) nařízení o společné organizaci trhů).....	15
3.2.3 Podílení se na produkci, zpracování nebo uvádění produktů na trh (čl. 16 odst. 1 písm. c) nařízení o společné organizaci trhů).....	15
3.2.4 Právní subjektivita, usazení a sídlo (čl. 16 odst. 1 písm. d) nařízení o společné organizaci trhů).....	15
3.2.5 Schopnost sledovat cíle (čl. 16 odst. 1 písm. e) nařízení o společné organizaci trhů).....	15
3.2.6 Zájmy spotřebitelů (čl. 16 odst. 1 písm. f) nařízení o společné organizaci trhů).....	15
3.2.7 Řádné fungování společné organizace trhů (čl. 16 odst. 1 písm. g) nařízení o společné organizaci trhů).....	16
3.2.8 Dodržování pravidel hospodářské soutěže (čl. 16 odst. 1 písm. h) nařízení o společné organizaci trhů).....	16
4. Postup	18
Příloha I.I – Shrnutí informací, jež mají být uvedeny v žádosti o uznání za organizaci producentů podle formátu stanoveného v příloze I prováděcího nařízení Komise (EU) č. 1419/2013	19
Příloha I.II – Shrnutí informací, jež mají být uvedeny v žádosti o uznání za meziodvětvovou organizaci podle formátu stanoveného v příloze I prováděcího nařízení (EU) č. 1419/2013.....	20
ČÁST II – POKYNY K PROVÁDĚNÍ KAPITOLY II ODDÍLU III O ROZŠÍŘENÍ PŮSOBNOSTI PRAVIDEL	21
1. Účel rozšíření působnosti pravidel na nečleny.....	21
2. Úloha dotčených subjektů.....	21
3. Podmínky pro rozšíření působnosti pravidel a jeho povolení	22
3.1 Podmínky pro rozšíření působnosti pravidel přijatých v rámci organizací producentů	22
3.1.1 Původ žádosti (čl. 22 odst. 1 nařízení o společné organizaci trhů).....	22
3.1.2 Zavedená organizace (čl. 22 odst. 1 písm. a) nařízení o společné organizaci trhů).....	22

3.1.3	<i>Reprezentativnost (čl. 22 odst. 2 nařízení o společné organizaci trhů pro organizace producentů v odvětví rybolovu a čl. 22 odst. 3 pro organizace producentů v odvětví akvakultury)</i>	23
3.1.4	<i>Opatření (čl. 22 odst. 1 písm. b) nařízení o společné organizaci trhů)</i>	23
3.1.5	<i>Dodržování pravidel hospodářské soutěže (čl. 25 odst. 2 písm. b) nařízení o společné organizaci trhů)</i>	24
3.1.6	<i>Volný obchod (čl. 25 odst. 2 písm. c) nařízení o společné organizaci trhů)</i>	28
3.1.7	<i>Dosažení cílů stanovených v článku 39 SFEU (čl. 25 odst. 2 písm. d) nařízení o společné organizaci trhů)</i>	28
3.1.8	<i>Omezená doba trvání (čl. 22 odst. 4 nařízení o společné organizaci trhů)</i>	28
3.2	Podmínky pro rozšíření působnosti pravidel přijatých v rámci meziodvětvových organizací .	30
3.2.1	<i>Původ žádosti (čl. 23 odst. 1 nařízení o společné organizaci trhů)</i>	30
3.2.2	<i>Reprezentativnost (čl. 23 odst. 1 nařízení o společné organizaci trhů)</i>	30
3.2.3	<i>Opatření (čl. 23 odst. 1 písm. b) nařízení o společné organizaci trhů)</i>	30
3.2.4	<i>Možná škoda způsobená ostatním hospodářským subjektům (čl. 23 odst. 1 písm. b) nařízení o společné organizaci trhů)</i>	31
3.2.5	<i>Dodržování pravidel hospodářské soutěže (čl. 25 odst. 2 písm. b) nařízení o společné organizaci trhů)</i>	31
3.2.6	<i>Volný obchod (čl. 25 odst. 2 písm. c) nařízení o společné organizaci trhů)</i>	33
3.2.7	<i>Dosažení cílů stanovených v článku 39 SFEU (čl. 25 odst. 2 písm. d) nařízení o společné organizaci trhů)</i>	33
3.2.8	<i>Omezená doba trvání (čl. 23 odst. 2 nařízení o společné organizaci trhů)</i>	33
4.	Postup	33
	Příloha II.I – Shrnutí informací, jež mají být uvedeny v oznámení o rozšíření působnosti pravidel přijatých v rámci určité organizace producentů podle formátu stanoveného v příloze III prováděcího nařízení Komise (EU) č. 1419/2013	35
	Příloha II.II – Shrnutí informací, jež mají být uvedeny v oznámení o rozšíření působnosti pravidel přijatých v rámci určité meziodvětvové organizace podle formátu stanoveného v příloze III prováděcího nařízení Komise (EU) č. 1419/2013	36

Úvod

Tento pracovní dokument útvarů Komise popisuje podmínky stanovené v kapitole II nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1379/2013 ze dne 11. prosince 2013 o společné organizaci trhů s produkty rybolovu a akvakultury a o změně nařízení Rady (ES) č. 1184/2006 a (ES) č. 1224/2009 a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 104/2000¹ (dále jen „nařízení o společné organizaci trhů“), pokud jde o uznávání profesních organizací a rozšíření působnosti pravidel přijatých v rámci těchto organizací na nečleny.

Pravidla stanovená v kapitole II nařízení o společné organizaci trhů, která jsou popsána v tomto dokumentu, se týkají organizací producentů, sdružení organizací producentů a meziodvětvových organizací. Povaha a cíle těchto profesních organizací jsou stanoveny v nařízení o společné organizaci trhů. Definice stanovené ve zmíněném nařízení se použijí i v tomto dokumentu. Konkrétně:

- hospodářským subjektem je fyzická nebo právnická osoba definovaná v čl. 4 odst. 1 bodu 30 nařízení o společné rybářské politice (dále jen „SRP“)²,
- producentem je producent dotyčného produktu, jak je definován v čl. 5 písm. c) nařízení o společné organizaci trhů,
- organizací producentů je organizace producentů vymezená v člancích 6 až 8 a 14 nařízení o společné organizaci trhů,
- sdružením organizací producentů je sdružení organizací producentů, jak je definováno v člancích 9 a 10 nařízení o společné organizaci trhů,
- meziodvětvovou organizací je organizace hospodářských subjektů v odvětví rybolovu a akvakultury³, jak je vymezena v člancích 11 až 13 a 16 nařízení o společné organizaci trhů.

Podle čl. 9 odst. 2 nařízení o společné organizaci trhů se podmínky vztahující se na organizace producentů použijí rovněž na sdružení organizací producentů, není-li stanoveno jinak.

Účel dokumentu

Podle SRP a jejího tržního pilíře, společné organizace trhů, hrají organizace producentů, sdružení organizací producentů a meziodvětvové organizace hlavní úlohu při zajišťování udržitelných činností v odvětví rybolovu a akvakultury a při zvyšování konkurenceschopnosti odvětví.

Kapitola II nařízení o společné organizaci trhů obsahuje zvláštní pravidla týkající se zřízení a fungování těchto profesních organizací, včetně jejich cílů a dostupných nástrojů. Stanoví podmínky pro uznání organizací producentů, sdružení organizací producentů a meziodvětvových organizací (oddíl II) a pro rozšíření působnosti pravidel přijatých v rámci těchto organizací na nečleny (oddíl III).

Tento dokument se zabývá řadou záležitostí, které se objevují při posuzování splnění kritérií stanovených v nařízení o společné organizaci trhů. Tento dokument má usnadnit uplatňování předpisů

¹ Úř. věst. L 354, 28.12.2013, s. 1–21.

² Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1380/2013 ze dne 11. prosince 2013 o společné rybářské politice, o změně nařízení Rady (ES) č. 1954/2003 a (ES) č. 1224/2009 a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 2371/2002 a (ES) č. 639/2004 a rozhodnutí Rady 2004/585/ES, Úř. věst. L 354, 28.12.2013, s. 22–61.

³ Viz definice v čl. 5 písm. d) nařízení o společné organizaci trhů.

o uznávání profesních organizací a rozšíření působnosti jejich pravidel na nečleny, přičemž je současně zachována účinná hospodářská soutěž na trzích s produkty rybolovu a akvakultury⁴.

Dokument objasňuje zejména účel uznání těchto profesních organizací a podmínky pro jejich uznání a pro rozšíření působnosti jejich pravidel na nečleny. Popisuje rovněž postup, který by měly dotčené subjekty uplatňovat za účelem dodržování nařízení o společné organizaci trhů, a jejich příslušné úlohy. Zvláštní pozornost je věnována vysvětlení toho, jak by se při udělování uznání profesní organizaci i při rozšiřování působnosti pravidla přijatého jednou z těchto organizací na nečleny měla uplatňovat pravidla hospodářské soutěže (kapitola V nařízení o společné organizaci trhů). Cílem tohoto dokumentu je u všech dotčených stran zajistit společné a jednotné chápání pravidel a postupů týkajících se uznávání profesních organizací a rozšíření působnosti jejich pravidel na nečleny.

Pokyny obsažené v tomto dokumentu jsou určeny pouze pro informaci a není jimi dotčena judikatura Soudního dvora Evropské unie týkající se výkladu článků 39, 42, 101 a 102 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „SFEU“) a kapitoly V nařízení o společné organizaci trhů.

Struktura

Tento dokument popisuje zvlášť podmínky stanovené v nařízení o společné organizaci trhů pro uznávání profesních organizací a pro rozšíření působnosti pravidel přijatých těmito organizacemi na nečleny. Je rozdělen na dvě části: první se zabývá kritérii, jež se vztahují na organizace producentů a sdružení organizací producentů, a druhá pojednává o kritériích pro meziodvětvové organizace. Pokud se na meziodvětvové organizace vztahují stejné podmínky jako na organizace producentů a sdružení organizací producentů, je uveden křížový odkaz.

⁴ Viz rozsudek Tribunálu ze dne 13. prosince 2006, spojené věci FNCVB v. Komise, T-217/03 a T-245/03.

ČÁST I – POKYNY K PROVÁDĚNÍ KAPITOLY II ODDÍLU II O UZNÁVÁNÍ PROFESNÍCH ORGANIZACÍ

Kapitola II oddíl II nařízení o společné organizaci trhů stanoví podmínky pro uznávání organizací producentů, sdružení organizací producentů a meziodvětvových organizací členskými státy. Článek 2 prováděcího nařízení Komise (EU) č. 1419/2013⁵ obsahuje podrobné údaje o procesu uznávání, jako jsou lhůty, postupy, které je nutno dodržet, a informace, jež je třeba uvést v žádosti o uznání.

Tato část objasňuje účel uznání a úlohu dotčených subjektů. Popisuje rovněž to, jak by měla být žádost o uznání posouzena na základě podmínek stanovených v člancích 14, 16 a 17 nařízení o společné organizaci trhů.

1. Účel uznání profesních organizací

Uznání za organizaci producentů, sdružení organizací producentů nebo meziodvětvovou organizaci umožňuje skupině producentů nebo hospodářských subjektů zavázat se ke sledování cílů SRP a společné organizace trhů. Uznání stanoví pro tyto profesní organizace konkrétní cíle a vyžaduje, aby přispívaly ke každodennímu provádění SRP a společné organizace trhů.

Stanovení zvláštních kritérií pro uznávání organizací producentů, sdružení organizací producentů a meziodvětvových organizací má zajistit, aby byly tyto organizace konkurenceschopné a životaschopné, a mohly tudíž dosáhnout svých cílů.

Na podporu úlohy těchto profesních organizací je v čl. 68 odst. 1 písm. a) nařízení o Evropském námořním a rybářském fondu (ENRF)⁶ stanoveno, že za účelem vytváření těchto organizací lze poskytnout financování z veřejných prostředků. Po uznání organizace producentů nebo sdružení organizací producentů musí příslušný členský stát podle čl. 66 odst. 1 nařízení o ENRF finančně podporovat přípravu a provádění jejich plánů produkce a plánů uvádění produktů na trh. Jedná se o hlavní nástroj, jehož prostřednictvím provádí organizace producentů opatření, která přispívají k cílům SRP a společné organizace trhů.

2. Úloha dotčených subjektů

Postup uznávání organizací producentů, sdružení organizací producentů a meziodvětvových organizací se uskutečňuje na vnitrostátní úrovni.

Proces uznávání je zahájen členy organizace: producenty (v případě organizace producentů), organizacemi producentů (v případě sdružení organizací producentů) nebo hospodářskými subjekty (v případě meziodvětvové organizace). Organizace producentů, sdružení organizací producentů nebo meziodvětvové organizace, které žádají o uznání, předloží příslušnému vnitrostátnímu orgánu formální žádost, a to ve formátu stanoveném v příloze I prováděcího nařízení Komise (EU) č. 1419/2013.

⁵ Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 1419/2013 ze dne 17. prosince 2013 o uznávání organizací producentů a meziodvětvových organizací, o rozšíření působnosti pravidel organizací producentů a meziodvětvových organizací a o zveřejňování spouštěcích cen, jak je stanoveno v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1379/2013 o společné organizaci trhů s produkty rybolovu a akvakultury, Úř. věst. L 353, 28.12.2013, s. 43–47.

⁶ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 508/2014 ze dne 15. května 2014 o Evropském námořním a rybářském fondu, Úř. věst. L 149, 20.5.2014, s. 1–66.

Organizace producentů, sdružení organizací producentů nebo meziodvětvová organizace musí prokázat, že dodržuje podmínky stanovené v člancích 14, 16 a 17 nařízení o společné organizaci trhů.

Členský stát, který obdrží žádost o uznání, odpovídá za posouzení toho, zda žádost splňuje podmínky stanovené v člancích 14, 16 a 17 nařízení o společné organizaci trhů. V případě nadnárodních organizací producentů, sdružení organizací producentů nebo meziodvětvových organizací musí kontroly provést členský stát, který byl o uznání požádán, ve spolupráci s ostatními dotčenými členskými státy.

Ačkoli na úrovni EU byly stanoveny společné podmínky pro uznávání těchto organizací, postup uznávání se uskutečňuje na vnitrostátní úrovni. Členské státy však musí Komisi informovat o udělení nebo odnětí uznání. Tyto informace musí zveřejnit. Článek 20 nařízení o společné organizaci trhů uděluje Komisi pravomoc provádět kontroly za účelem ověření dodržování podmínek pro uznání. Jestliže tyto kontroly poskytnou důkazy o nedodržování podmínek pro uznání, požádá Komise členské státy případně o odnětí uznání.

3. Podmínky pro uznání profesních organizací

Články 14, 16 a 17 nařízení o společné organizaci trhů stanoví podmínky, které musí profesní organizace splňovat, aby byla uznána za organizaci producentů, sdružení organizací producentů nebo meziodvětvovou organizaci. Tyto podmínky jsou popsány níže v samostatných oddílech pro organizace producentů / sdružení organizací producentů a pro meziodvětvové organizace. Podle čl. 9 odst. 2 nařízení o společné organizaci trhů se podmínky vztahující se na organizace producentů použijí rovněž na sdružení organizací producentů (není-li stanoveno jinak).

3.1. Podmínky pro uznání organizací producentů

3.1.1. Podnět (čl. 14 odst. 1 nařízení o společné organizaci trhů)

Organizace producentů musí být zřízena z podnětu producentů. To znamená, že členství ve skupině musí být dobrovolné a členové musí mít možnost z organizace producentů vystoupit.

Ověření této podmínky:

Žádost o uznání by měla obsahovat informace o tom, jak byla organizace producentů zřízena a jak bylo přijato rozhodnutí požádat o uznání (písmeno d) přílohy I prováděcího nařízení Komise (EU) č. 1419/2013).

3.1.2. Dodržování pravidel vnitřního fungování (čl. 14 odst. 1 písm. a) nařízení o společné organizaci trhů)

Organizace producentů žádající o uznání musí dodržovat níže uvedené zásady vnitřního fungování stanovené v článku 17 nařízení o společné organizaci trhů a pravidla přijatá k jejich provedení:

- její členové dodržují pravidla přijatá touto organizací (v oblastech využívání rybolovu, produkce a uvádění na trh) (čl. 17 písm. a) nařízení o společné organizaci trhů),
- zákaz diskriminace mezi členy (např. z důvodu státní příslušnosti, místa usazení) (čl. 17 písm. b) nařízení o společné organizaci trhů),

- výběr finančních příspěvků od členů za účelem financování organizace (čl. 17 písm. c) nařízení o společné organizaci trhů),
- demokratické fungování, umožňující členům kontrolovat svou organizaci a její rozhodnutí (čl. 17 písm. d) nařízení o společné organizaci trhů),
- ukládání účinných, odrazujících a přiměřených sankcí za porušování povinností stanovených vnitřními pravidly (čl. 17 písm. e) nařízení o společné organizaci trhů),
- vymezení pravidel pro přijímání nových členů a pro rušení členství (čl. 17 písm. f) nařízení o společné organizaci trhů),
- vymezení účetních a rozpočtových pravidel nezbytných pro řízení organizace (čl. 17 písm. g) nařízení o společné organizaci trhů).

Ověření této podmínky:

Žádost o uznání by měla obsahovat informace o vnitřním fungování organizace, včetně vysvětlení toho, jak organizace zajistí, aby členové případně dodržovali zásady, které nejsou stanoveny v zakládacím aktu (písmena a), b) a d) přílohy I prováděcího nařízení Komise (EU) č. 1419/2013).

3.1.3. Reprezentativnost (čl. 14 odst. 1 písm. b) nařízení o společné organizaci trhů)

Organizace producentů žádající o uznání musí vykonávat na území dotčeného členského státu či jeho části dostatečnou ekonomickou činnost (např. počet členů, objem obchodovatelné produkce).

Nařízení o společné organizaci trhů ani prováděcí akty nestanoví minimální úroveň reprezentativnosti. Hodnocení tohoto aspektu, včetně rozhodnutí o vypracování zvláštních kritérií, je proto ponecháno na příslušném vnitrostátním orgánu podle situace v dotčeném členském státě, přičemž se přihlédne k zvláštnostem daného odvětví (např. drobný rybolov, viz čl. 6 odst. 2 nařízení o společné organizaci trhů).

Ověření této podmínky:

Žádost o uznání by měla obsahovat informace o reprezentativnosti organizace producentů. Tyto informace by měly zahrnovat podrobné údaje o činnostech organizace producentů, oblasti činnosti a produktech. Formát a druh poskytnutých informací může být případně přizpůsoben zvláštním požadavkům (pokud existují), které vypracoval dotčený členský stát (písmeno e) přílohy I prováděcího nařízení Komise (EU) č. 1419/2013).

3.1.4. Právní subjektivita, usazení a sídlo (čl. 14 odst. 1 písm. c) nařízení o společné organizaci trhů)

Organizace producentů žádající o uznání musí mít právní subjektivitu podle vnitrostátního práva daného členského státu, musí v něm být usazena a mít své úřední sídlo na jeho území. Tento požadavek organizaci producentů umožňuje požívat práv a podléhat povinnostem, jež se vztahují konkrétně na ni, a nebýt vázána povinnostmi členů.

Ověření této podmínky:

Žádost o uznání by měla obsahovat doklad o nabytí právní subjektivity (stanovy organizace producentů spolu s doklady o správním povolení nebo registraci či certifikaci příslušným orgánem nebo s jakýmkoli jiným dokumentem, který je pro členský stát přijatelný) a informace o usazení

organizace producentů a jejím sídle. V žádosti by měla být uvedena rovněž jména osob zmocněných jednat jejím jménem (písmena a), c) a d) přílohy I prováděcího nařízení Komise (EU) č. 1419/2013).

3.1.5. Schopnost sledovat cíle (čl. 14 odst. 1 písm. d) nařízení o společné organizaci trhů)

Organizace producentů žádající o uznání musí být schopna sledovat cíle stanovené v článku 7 nařízení o společné organizaci trhů (organizace producentů) nebo v článku 10 nařízení o společné organizaci trhů (sdružení organizací producentů). Tato podmínka souvisí s klíčovou úlohou, kterou profesní organizace uznané v rámci společné organizace trhů hrají při plnění cílů SRP a společné organizace trhů. Není-li organizace producentů schopna tyto cíle sledovat, nemělo by jí být uznání uděleno.

Ověření této podmínky:

Žádost o uznání by měla vysvětlovat, jak bude organizace producentů sledovat cíle stanovené v nařízení o společné organizaci trhů, zejména dokládat schopnost a technickou způsobilost organizace producentů sledovat své cíle a popisovat opatření, která organizace hodlá používat a jak (písmeno d) přílohy I prováděcího nařízení Komise (EU) č. 1419/2013).

3.1.6. Dodržování pravidel hospodářské soutěže (čl. 14 odst. 1 písm. e) nařízení o společné organizaci trhů)

Organizace producentů žádající o uznání musí dodržovat pravidla hospodářské soutěže uvedená v kapitole V nařízení o společné organizaci trhů. Článek 40 nařízení o společné organizaci trhů stanoví obecnou zásadu, podle níž se na dohody, rozhodnutí a jednání, jež se týkají produkce nebo uvádění produktů rybolovu a akvakultury na trh, vztahují pravidla EU v oblasti hospodářské soutěže.

Dodržování

Při posuzování žádosti organizace producentů o uznání je nutno věnovat pozornost jejím dohodám, rozhodnutím a zavedené praxi. To je nutno posoudit na základě ustanovení čl. 101 odst. 1 a článku 102 SFEU, která uvádějí příklady situací, jež se pokládají za neslučitelné s vnitřním trhem:

Čl. 101 odst. 1 SFEU	Článek 102 SFEU
<p>Veškeré dohody mezi podniky, rozhodnutí sdružení podniků a jednání ve vzájemné shodě, zejména ty, které:</p> <p>a) přímo nebo nepřímo určují nákupní nebo prodejní ceny anebo jiné obchodní podmínky;</p> <p>b) omezují nebo kontrolují výrobu, odbyt, technický rozvoj nebo investice;</p> <p>c) rozdělují trhy nebo zdroje zásobování;</p> <p>d) uplatňují vůči obchodním partnerům rozdílné podmínky při plnění stejné povahy, čímž jsou někteří partneři znevýhodněni v hospodářské soutěži;</p> <p>e) podmiňují uzavření smluv tím, že druhá strana přijme další plnění, která ani věcně, ani podle obchodních zvyklostí s předmětem těchto smluv nesouvisejí.</p>	<p>Zneužívání dominantního postavení jedním nebo více podniky, které může zejména spočívat:</p> <p>a) v přímém nebo nepřímém vynucování nepřiměřených nákupních nebo prodejních cen anebo jiných nerovných obchodních podmínek;</p> <p>b) v omezování výroby, odbytu nebo technického vývoje na úkor spotřebitelů;</p> <p>c) v uplatňování rozdílných podmínek vůči obchodním partnerům při plnění stejné povahy, čímž jsou někteří partneři znevýhodňováni v hospodářské soutěži;</p> <p>d) v podmiňování uzavření smluv tím, že druhá strana přijme další plnění, která ani věcně, ani podle obchodních zvyklostí s předmětem těchto smluv nesouvisejí.</p>

Pokud dohody, rozhodnutí a jednání organizace producentů neporušují ustanovení čl. 101 odst. 1 a článku 102 SFEU, považují se za slučitelné s vnitřním trhem, jelikož nebrání hospodářské soutěži, neomezují ji ani ji nenarušují. Na dohody, rozhodnutí a jednání se ustanovení čl. 101 odst. 1 SFEU a článku 102 SFEU nevztahují ani tehdy, neovlivňují-li obchod mezi členskými státy. Neporušují tudíž pravidla EU v oblasti hospodářské soutěže.

Výjimky z uplatňování pravidel hospodářské soutěže

Některé dohody o zřízení organizace producentů nebo vnitřní pravidla, jimiž se řídí její chování, mohou zahrnovat omezení hospodářské soutěže. Členský stát musí toto posoudit ve fázi uznávání. To platí například tehdy, mají-li vnitřní pravidla organizace producentů v oblasti využívání rybolovu (čl. 17 písm. a) nařízení o společné organizaci trhů) kontrolovat produkci. Podle čl. 101 odst. 1 SFEU je toto jednání obvykle zakázáno. Jelikož však jsou tato pravidla nezbytná k dosažení cílů SRP a společné organizace trhů (a tudíž cílů stanovených v článku 39 SFEU), může toto jednání za určitých podmínek využít výjimku z uplatňování pravidel hospodářské soutěže. Tato výjimka je použitelná pouze na jednání, na něž se vztahuje čl. 101 odst. 1 SFEU. Výjimka ze zákazu zneužívání dominantního postavení podle článku 102 SFEU není přípustná.

Smlouvy a sekundární právní předpisy stanoví dvě výjimky z uplatňování čl. 101 odst. 1 SFEU:

1. **Článek 41 nařízení o společné organizaci trhů:** Pokud dohody, rozhodnutí a jednání organizace producentů spadají do některé ze situací stanovených v čl. 101 odst. 1 SFEU, může být jejich legalita zajištěna výjimkou z uplatňování pravidel hospodářské soutěže na základě článku 41 nařízení o společné organizaci trhů.

Článek 41 stanoví zvláštní podmínky, za nichž mohou dohody, rozhodnutí a jednání organizace producentů využít výjimku z uplatňování pravidel hospodářské soutěže. Dotyčné dohody, rozhodnutí a jednání:

- a) musí být nezbytné k dosažení cílů stanovených v článku 39 SFEU;
- b) nesmí obsahovat povinnost účtovat stejné ceny;
- c) nesmí vést k rozdělování trhů uvnitř Unie v jakékoli formě;
- d) nesmí vylučovat hospodářskou soutěž a
- e) nesmí vylučovat hospodářskou soutěž u podstatné části dotyčných produktů.

Jednání, která například stanovují ceny, vylučují hospodářskou soutěž nebo vedou k rozdělování trhů, nejsou přijatelná za žádných okolností.

Podmínky stanovené v článku 41 nařízení o společné organizaci trhů jsou kumulativní. To znamená, že musí být splněny všechny současně. Ověření dodržování jednotlivých podmínek je objasněno níže (body 3.1.6.1 až 3.1.6.5).

2. **Ustanovení čl. 101 odst. 3 SFEU:** Obecná výjimka z uplatňování pravidel hospodářské soutěže je stanovena rovněž v čl. 101 odst. 3 SFEU⁷. Na rozdíl od článku 41 nařízení o společné organizaci trhů je však tato výjimka obecná a nezohledňuje zvláštnosti SRP.

3.1.6.1. Dohody, rozhodnutí a jednání jsou nezbytné k dosažení cílů stanovených v článku 39 SFEU (čl. 41 odst. 1 písm. a) nařízení o společné organizaci trhů)

Podle ustálené judikatury je nutno jakékoli výjimky z uplatňování obecných pravidel hospodářské soutěže podle článku 41 nařízení o společné organizaci trhů vykládat striktně⁸ a musí být omezeny na případy, kdy dohody, rozhodnutí nebo jednání přispívají k dosažení všech cílů stanovených v článku 39 SFEU⁹. V případě rozporů mezi jednotlivými cíli stanovenými v článku 39 SFEU nebo v případě, nelze-li všech cílů dosáhnout současně, by mělo být přinejmenším možné tyto cíle sladit a zajistit, aby sledování jednoho cíle nebylo na úkor jiného cíle¹⁰.

Evropské soudy rovněž potvrdily, že jednou z možností, pokud jde o vynětí dohod, rozhodnutí a jednání z uplatňování pravidel hospodářské soutěže, je skutečnost, že jsou **nezbytné** k dosažení cílů stanovených v článku 39 SFEU¹¹. Tato zásada se odráží i v čl. 41 odst. 1 písm. a) nařízení o společné organizaci trhů. Všech pět cílů stanovených v článku 39 SFEU je proto třeba uvážit a analyzovat zvlášť. Dotyčnou dohodu, rozhodnutí nebo jednání je nutno posoudit na základě každého z těchto cílů.

Posouzení musí vést k závěru, že dohody, rozhodnutí a jednání organizací producentů jsou nezbytné s ohledem na tyto cíle:

Ustanovení čl. 39 odst. 1 písm. a) Zvýšit produktivitu zemědělství podporou technického pokroku a zajišťováním racionálního rozvoje zemědělské výroby a optimálního využití výrobních činitelů, zejména pracovní síly.

Na základě SRP musí být dohody, rozhodnutí a jednání nezbytné k zajištění udržitelnosti z hlediska životního prostředí a hospodářské a sociální životaschopnosti činností v oblasti rybolovu a akvakultury (čl. 2 odst. 1 nařízení o SRP¹²).

Ustanovení čl. 39 odst. 1 písm. b) Zajistit odpovídající životní úroveň zemědělského obyvatelstva, a to zejména zvýšením individuálních příjmů osob zaměstnaných v zemědělství.

⁷ Podrobnější informace o výjimce podle čl. 101 odst. 3 SFEU viz sdělení Komise o pokynech k použití čl. 81 odst. 3 Smlouvy (*Notice – Guidelines on the application of Article 81(3) of the Treaty* (2004/C 101/08)), <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=CELEX:52004XC0427%2807%29&from=EN>

⁸ Viz rozsudek Soudního dvora ze dne 12. prosince 1995, věc *Oude Luttikhuis*, C-399/93, ECLI:EU:C:1995:434, bod 23 a násl.

⁹ Viz rozsudek Soudního dvora ze dne 15. května 1975, věc *Frubo v. Komise*, 71/74, ECLI:EU:C:1975:61, body 22 až 27.

¹⁰ Viz rozsudek Tribunálu ze dne 14. května 1997, spojené věci T-70/92 a T-71/92, ECLI:EU:T:1997:69, bod 153.

¹¹ Viz rozsudek Tribunálu ze dne 13. prosince 2006, spojené věci *FNCVB v. Komise*, T-217/03 a T-245/03, ECLI:EU:T:2006:391, bod 199. Koncepce nezbytnosti byla poprvé zavedena v nařízení Rady EHS č. 26 o použití určitých pravidel hospodářské soutěže na produkci zemědělských produktů a obchod s nimi, Úř. věst. 30, 20.4.1962, s. 993.

¹² Nařízení (EU) č. 1380/2013, Úř. věst. L 354, 28.12.2013, s. 22–61 (úplný odkaz viz pozn. pod čarou č. 4).

S ohledem na SRP musí dohody, rozhodnutí a jednání být nezbytné k zajištění „přiměřené životní úrovně komunity v odvětví rybolovu (nebo akvakultury), a to zejména zvýšením individuálních příjmů osob zaměstnaných v odvětví rybolovu (nebo akvakultury)“.

Ustanovení čl. 39 odst. 1 písm. c) Stabilizovat trhy.

Ustanovení čl. 39 odst. 1 písm. d) Zajistit plynulé zásobování.

S přihlédnutím k zvláštnostem SRP musí být dohody, rozhodnutí a jednání nezbytné k zajištění udržitelného využívání zdrojů s cílem zajistit dlouhodobě dostupnost dodávek potravin (čl. 2 odst. 1 nařízení o SRP).

Ustanovení čl. 39 odst. 1 písm. e) Zajistit spotřebitelům dodávky za rozumné ceny.

Ověření této podmínky:

Žádost o uznání by měla poskytovat informace o dohodách, rozhodnutích a jednáních organizace producentů žádající o uznání. Žádost o uznání by měla objasňovat, proč jsou dohody, rozhodnutí a jednání nezbytné k dosažení cílů stanovených v článku 39 SFEU. Vysvětlení by mělo prokazovat, že by v případě neexistence takovýchto pravidel nebylo možné těchto cílů dosáhnout. Analýza by se měla zabývat každým z cílů stanovených v článku 39 SFEU zvláště (písmena b) a d) přílohy I prováděcího nařízení Komise (EU) č. 1419/2013).

3.1.6.2. Dohody, rozhodnutí a jednání neobsahují povinnost účtovat stejné ceny (čl. 41 odst. 1 písm. b) nařízení o společné organizaci trhů)

Zákaz týkající se určování cen nebo dohod o účtování stejných cen představuje jedno z pravidel hospodářské soutěže stanovených v čl. 101 odst. 1 SFEU, jež platí bez výjimky. Organizace producentů nesmí v žádném případě přijmout pravidlo, které by vedlo k tomu, že by její členové účtovali stejné ceny.

Ověření této podmínky:

Informace o dohodách, rozhodnutích a jednáních organizace producentů by měly prokazovat, že nevedou ke stanovení cen (písmena b) a d) přílohy I prováděcího nařízení Komise (EU) č. 1419/2013).

3.1.6.3. Dohody, rozhodnutí a jednání nevedou k rozdělování trhů uvnitř Unie v jakékoli formě (čl. 41 odst. 1 písm. c) nařízení o společné organizaci trhů)

Rozdělování trhů odkazuje na jednání, jehož přímým či nepřímým účelem je omezit území, na němž lze prodávat, nebo skupinu/kategorii zákazníků, jimž lze prodávat. Producenti musí mít možnost svobodně se rozhodnout, kde a komu budou své produkty prodávat.

Ověření této podmínky:

Informace o dohodách, rozhodnutích a jednáních organizace producentů by měly prokazovat, že svoboda producentů prodávat není omezena, a to ani z hlediska zeměpisného trhu ani z hlediska skupiny/kategorie potenciálních kupujících (písmena b) a d) přílohy I prováděcího nařízení Komise (EU) č. 1419/2013). Pokud jde o vymezení relevantního trhu, viz rámeček v bodě 3.1.6.5.

3.1.6.4. Dohody, rozhodnutí a jednání nevylučují hospodářskou soutěž (organizace producentů) (čl. 41 odst. 1 písm. d) nařízení o společné organizaci trhů)

Tato podmínka má zajistit, aby dohody, rozhodnutí a jednání organizace producentů nepřekračovaly rámec toho, co je nezbytné k dosažení cílů SRP a společné organizace trhů, a neměly nepříznivý dopad na hospodářskou soutěž, a tudíž na fungování vnitřního trhu. Tato podmínka zaručuje hospodářskou soutěž mezi producenty a konkurenční procesy.

3.1.6.5. Dohody, rozhodnutí a jednání nevylučují hospodářskou soutěž u podstatné části dotyčných produktů (čl. 41 odst. 1 písm. e) nařízení o společné organizaci trhů)

Tato podmínka doplňuje předchozí podmínku, zaměřuje se však na konkrétní produkt či produkty, které organizace producentů produkuje.

Tyto dvě podmínky je nutno posoudit s ohledem na skutečnou nebo potenciální hospodářskou soutěž¹³. Při analýze je tudíž nutno ověřit, zda na výrobovém nebo zeměpisném trhu existují skutečné a potenciální překážky/omezení. Ověření dodržování těchto podmínek je nutno provést v každém jednotlivém případě s přihlédnutím k zvláštním aspektům relevantního výrobového a zeměpisného trhu.

Ověření podmínek uvedených v bodech 3.1.6.4 a 3.1.6.5:

Žádost o uznání by měla poskytovat informace o dohodách, rozhodnutích a jednáních organizace producentů žádající o uznání a podrobné údaje o jejich činnostech. Informace by měly umožnit posouzení dodržování podmínek uvedených v bodech 3.1.6.4 a 3.1.6.5. Relevantní trh je nutno stanovit na základě dvou aspektů: i) relevantní **výrobový trh** a ii) relevantní **zeměpisný trh**.

i) Co se týká relevantního výrobového trhu, informace by měly prokazovat nahraditelnost jinými produkty. Tyto produkty je nutno určit například na základě podobných vlastností, ceny, použití nebo vnímání ze strany zákazníků.

ii) Pokud jde o relevantní zeměpisný trh, při posouzení je nutno určit oblast, v níž jsou podmínky hospodářské soutěže stejnorodé. Za tímto účelem je třeba posoudit tyto aspekty:

– Lze dodávky a nákupy přeměrovat do jiných oblastí bez jakýchkoli omezení či bez vynaložení značných nákladů?

– Je poptávka omezena na místní produkty, nebo zahrnuje produkty pocházející z daného členského státu, či dokonce dovážené produkty? Užitečnými ukazateli jsou údaje o dovozu produktu (produktů) ze třetích zemí a z jiných zemí EU a informace o prodeji v rámci dotyčného členského státu.

Na základě těchto aspektů by posouzení mělo prokázat, že dohody, rozhodnutí a jednání nevylučují hospodářskou soutěž a neovlivňují podstatnou část daného trhu. K ověření splnění podmínky v bodě 3.1.6.5 je nutno vzít v úvahu pouze zeměpisný trh, jelikož posuzovány jsou pouze konkrétní produkty pocházející od dotyčné organizace producentů (a nikoli veškeré zaměnitelné produkty jako v bodě 3.1.6.4) (písmena b), d) a e) přílohy I prováděcího nařízení Komise (EU) č. 1419/2013).

¹³ Pojem „potenciální hospodářská soutěž“ odkazuje na podniky, které spolu vzájemně nesoutěží na relevantním trhu. Pokud jde o pokyny k posuzování potenciální hospodářské soutěže, viz sdělení Komise o definici relevantního trhu pro účely práva hospodářské soutěže Společenství (97/C 372 /03).

Pokyny k posuzování těchto aspektů jsou obsaženy ve sdělení Komise o definici relevantního trhu pro účely práva hospodářské soutěže Společenství (97/C 372 /03) a ve sdělení Komise o pokynech k použití čl. 81 odst. 3 Smlouvy (2004/C 101/08)¹⁴.

3.1.7. Zneužívání dominantního postavení (čl. 14 odst. 1 písm. f) nařízení o společné organizaci trhů)

Organizace producentů žádající o uznání nesmí zneužívat dominantní postavení na daném trhu.

Mít dominantní postavení není samo o sobě protiprávní. Dominantní společnost může soutěžit na základě výkonnosti stejně jako každá jiná společnost. Dominantní společnost však má zvláštní odpovědnost za zajištění toho, aby její chování nenarušovalo hospodářskou soutěž, a musí zabránit takovému chování, jako je například stanovení cen, které jsou ztrátové (predátorské), nebo účtování nepřiměřených cen¹⁵. Ověření dodržování těchto podmínek je nutno provést v každém jednotlivém případě s přihlédnutím k zvláštnostem dotyčného trhu.

Ověření této podmínky:

Žádost o uznání by měla poskytovat informace o dohodách, rozhodnutích a jednáních organizace producentů žádající o uznání a podrobné údaje o jejich činnostech. Informace musí umožnit určit či vyloučit existenci dominantního postavení na vymezeném relevantním výrobním a zeměpisném trhu (pokyny viz předchozí podmínka) a posoudit, zda organizace producentů nezneužívá své dominantní postavení.

Při posuzování, zda má organizace producentů dominantní postavení, představují užitečné ukazatele aspekty jako podíly na trhu nebo reprezentativnost. Ze zkušeností vyplývá, že čím vyšší je podíl na trhu a čím delší je období, během něhož je tento podíl zachovávan, tím pravděpodobnější je předběžný náznak existence dominantního postavení. Komise se obecně domnívá, že nízké podíly na trhu jsou zpravidla dobrým ukazatelem neexistence významné tržní síly. Ze zkušeností Komise vyplývá, že dominantní postavení není pravděpodobné, je-li podíl společnosti na trhu nižší než 40 %. Tento předpoklad je však nutno ověřit na základě konkrétní struktury trhu, jelikož mohou existovat specifické případy pod touto prahovou hodnotou, kdy konkurenti nejsou s to účinně omezit chování dominantního podniku. Soudní dvůr EU mimoto uvedl, že kromě výjimečných případů lze dominantní postavení předpokládat tehdy, má-li určitý podnik podíl na trhu trvale vyšší než 50 %¹⁶.

K dalším aspektům, které je možno posoudit, patří snadnost, s jakou mohou na trh vstoupit jiné společnosti, existence vyrovnávací kupní síly, celková velikost a síla skupiny a její zdroje a rozsah, v jakém se vyskytuje na různých úrovních dodavatelského řetězce (vertikální integrace).

Informace poskytnuté v žádosti by měly vést k závěru, že organizace producentů, má-li dominantní postavení, své postavení nezneužívá a nechová se způsobem, který vede k praktikám narušujícím hospodářskou soutěž (písmena b), d) a e) přílohy I prováděcího nařízení Komise (EU) č. 1419/2013).

¹⁴ [http://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/PDF/?uri=CELEX:31997Y1209\(01\)&from=CS](http://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/PDF/?uri=CELEX:31997Y1209(01)&from=CS)
[http://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=CELEX:52004XC0427\(07\)&from=EN](http://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=CELEX:52004XC0427(07)&from=EN)

¹⁵ Viz rozsudek Soudního dvora ze dne 9. listopadu 1983, věc Michelin v. Komise, 322/81, ECLI:EU:C:1983:313. V rozsudcích soudů EU se trvale opakuje, že článek 102 ukládá dominantním podnikům povinnosti, které nedominantní podniky nemají.

¹⁶ Viz rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 3. července 1991, věc AKZO Chemie BV v. Komise Evropských společenství, C-62/86, ECLI:EU:C:1991:286, bod 60.

Pokyny k posuzování tohoto aspektu jsou uvedeny zejména ve sdělení Komise – Pokyny k prioritám Komise v oblasti prosazování práva při používání článku 82 Smlouvy o ES na zneužívající chování dominantních podniků vylučující ostatní soutěžitele (2009/C 45/02)¹⁷.

3.1.8. Informace o členech, řízení a zdrojích financování (čl. 14 odst. 1 písm. g) nařízení o společné organizaci trhů)

Organizace producentů žádající o uznání musí poskytnout informace o svých členech, o svém řízení a o svých zdrojích financování. Tyto informace jsou zapotřebí k tomu, aby mohl příslušný vnitrostátní orgán posoudit reprezentativnost organizace producentů, jakož i dodržování pravidel vnitřního fungování z její strany.

Ověření této podmínky:

Žádost o uznání by měla obsahovat informace o členech, řízení a zdrojích financování organizace producentů (písmena a), b) a d) přílohy I prováděcího nařízení Komise (EU) č. 1419/2013).

¹⁷ <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/PDF/?uri=CELEX:52009XC0224%2801%29&from=CS>

3.2. Podmínky pro uznání meziodvětvových organizací

3.2.1. Dodržování pravidel vnitřního fungování (viz čl. 16 odst. 1 písm. a) nařízení o společné organizaci trhů)

Viz bod 3.1.2.

3.2.2. Reprezentativnost (čl. 16 odst. 1 písm. b) nařízení o společné organizaci trhů)

Meziodvětvová organizace žádající o uznání musí zastupovat významnou část činnosti v oblasti produkce a zpracování nebo uvádění na trh, pokud jde o produkty rybolovu a akvakultury (zpracované či nezpracované).

Další podrobnosti viz bod 3.1.3.

3.2.3. Podílení se na produkci, zpracování nebo uvádění produktů na trh (čl. 16 odst. 1 písm. c) nařízení o společné organizaci trhů)

Meziodvětvová organizace žádající o uznání nesmí sama produkovat, zpracovávat ani uvádět na trh produkty rybolovu a akvakultury (zpracované či nezpracované). Tato podmínka znamená, že meziodvětvová organizace musí vykonávat jiné činnosti než její členové a že tyto činnosti nesmí souviset s produkcí, zpracováním ani uváděním produktů na trh.

Ověření této podmínky:

Žádost o uznání by měla obsahovat informace o činnostech meziodvětvové organizace a její stanovy. Stanovy by měly uvádět činnosti, které skupina hodlá vykonávat (písmeno a) přílohy I prováděcího nařízení Komise (EU) č. 1419/2013).

3.2.4. Právní subjektivita, usazení a sídlo (čl. 16 odst. 1 písm. d) nařízení o společné organizaci trhů)

Viz bod 3.1.4.

3.2.5. Schopnost sledovat cíle (čl. 16 odst. 1 písm. e) nařízení o společné organizaci trhů)

Meziodvětvová organizace žádající o uznání musí být schopna sledovat cíle stanovené v článku 12 nařízení o společné organizaci trhů.

Další podrobnosti viz bod 3.1.5.

3.2.6. Zájmy spotřebitelů (čl. 16 odst. 1 písm. f) nařízení o společné organizaci trhů)

Meziodvětvová organizace žádající o uznání musí přihlížet k zájmům spotřebitelů.

Tuto podmínku je nutno vykládat ve spojení s článkem 169 SFEU, podle něhož Unie přispívá k ochraně hospodářských zájmů spotřebitelů, jakož i k podpoře jejich práva na informace. Důvodem je skutečnost, že se důvěra spotřebitelů považuje za klíčovou, pokud jde o rozvoj vnitřního trhu EU.

Jelikož cíle meziodvětvových organizací souvisejí se zlepšováním koordinace a podmínek pro dodávání produktů rybolovu nebo akvakultury na trh EU, měla by jejich opatření přihlížet k zájmům spotřebitelů v EU.

Ověření této podmínky:

Žádost o uznání by měla vysvětlovat, jak se bude při činnostech meziodvětvové organizace přihlížet k zájmům spotřebitelů (písmena a), b) a d) přílohy I prováděcího nařízení Komise (EU) č. 1419/2013).

3.2.7. Řádné fungování společné organizace trhů (čl. 16 odst. 1 písm. g) nařízení o společné organizaci trhů)

Uznání meziodvětvové organizace nesmí bránit fungování společné organizace trhů. Meziodvětvovou organizaci lze tudíž uznat pouze tehdy, jsou-li její činnosti v souladu s cíli společné organizace trhů.

Ověření této podmínky:

Žádost o uznání by měla prokazovat, jak meziodvětvová organizace přispívá k dosažení cílů společné organizace trhů. Žádost by měla rovněž prokazovat, že činnosti, které meziodvětvová organizace vykonává, nejsou v rozporu s nařízením o společné organizaci trhů (písmena a) a d) přílohy I prováděcího nařízení Komise (EU) č. 1419/2013).

3.2.8. Dodržování pravidel hospodářské soutěže (čl. 16 odst. 1 písm. h) nařízení o společné organizaci trhů)

Pokud jde o obecné vysvětlení týkající se uplatňování pravidel hospodářské soutěže, viz bod 3.1.6.

Dohody, rozhodnutí a jednání meziodvětvových organizací mohou využít výjimku z uplatňování pravidel hospodářské soutěže tehdy, pokud:

- a) jsou nezbytné k dosažení cílů stanovených v článku 39 SFEU;
- b) neobsahují povinnost uplatňovat stanovenou cenu;
- c) nevedou k rozdělování trhů uvnitř Unie v jakékoli formě;
- d) neuplatňují při rovnocenných obchodech s ostatními obchodními partnery rozdílné podmínky, čímž je znevýhodňují v hospodářské soutěži;
- e) nevylučují hospodářskou soutěž u podstatné části dotyčných produktů a
- f) neomezují hospodářskou soutěž způsoby, které nejsou nezbytné k dosažení cílů SRP.

Tyto podmínky jsou kumulativní. To znamená, že musí být splněny všechny současně. Pravidla týkající se ověření dodržování jednotlivých podmínek jsou objasněna níže (body 3.2.8.1 až 3.2.8.6).

3.2.8.1. Dohody, rozhodnutí a jednání jsou nezbytné k dosažení cílů stanovených v článku 39 SFEU (čl. 41 odst. 2 písm. a) nařízení o společné organizaci trhů)

Viz bod 3.1.6.1.

3.2.8.2. Dohody, rozhodnutí a jednání neobsahují povinnost uplatňovat stanovenou cenu (čl. 41 odst. 2 písm. b) nařízení o společné organizaci trhů)

Viz bod 3.1.6.2.

3.2.8.3. Dohody, rozhodnutí a jednání nevedou k rozdělování trhů uvnitř Unie v jakékoli formě (čl. 41 odst. 2 písm. c) nařízení o společné organizaci trhů)

Viz bod 3.1.6.3.

3.2.8.4. Dohody, rozhodnutí a jednání neuplatňují při rovnocenných obchodech s ostatními obchodními partnery rozdílné podmínky, čímž je znevýhodňují v hospodářské soutěži (čl. 41 odst. 2 písm. d) nařízení o společné organizaci trhů)

Zřízení meziodvětvové organizace nesmí vést k protisoutěžní diskriminaci.

Tuto podmínku je nutno vykládat na základě vertikálního vztahu mezi členy meziodvětvové organizace, přičemž tato podmínka objasňuje zásadu, že dohody, rozhodnutí a jednání meziodvětvové organizace nesmí uplatňovat rozdílné podmínky, které určitého obchodního partnera znevýhodňují v hospodářské soutěži, ovlivňují tudíž nepříznivě řádné fungování vnitřního trhu. Rozdíly v cenách účtovaných obchodním partnerům musí být například odůvodnitelné objektivními skutečnostmi (např. rozdíly v nákladech na přepravu), jinak lze mít za to, že jsou v rozporu s pravidly EU v oblasti hospodářské soutěže.

Ověření této podmínky:

Informace o pravidlech skupiny by měly prokazovat, že se týkají výhradně zahrnutých aspektů a nediskriminují obchodní partnery tím, že je znevýhodňují v hospodářské soutěži (písmena b) a d) přílohy I prováděcího nařízení Komise (EU) č. 1419/2013).

Pokyny k posuzování tohoto aspektu jsou obsaženy ve sdělení Komise – Pokyny k pojmu ovlivnění obchodu podle článků 81 a 82 Smlouvy (2004/C 101/07)¹⁸.

3.2.8.5. Dohody, rozhodnutí a jednání nevyklučují hospodářskou soutěž u podstatné části dotyčných produktů (čl. 41 odst. 2 písm. e) nařízení o společné organizaci trhů)

Viz bod 3.1.6.5.

3.2.8.6. Dohody, rozhodnutí a jednání neomezují hospodářskou soutěž způsoby, které nejsou nezbytné k dosažení cílů SRP (čl. 41 odst. 2 písm. f) nařízení o společné organizaci trhů)

Viz analogicky bod 3.1.6.4, pokud jde o pokyny k ověření dodržování této podmínky. Ověření se provádí podle stejného postupu jako u organizací producentů, důkazní břemeno je však u meziodvětvových organizací větší, jelikož tyto organizace musí prokázat, že případné omezení hospodářské soutěže vyplývající z jejich dohod, rozhodnutí a jednání je nezbytné k dosažení cílů SRP.

Ověření podmínek stanovených v bodech 3.2.8.5 a 3.2.8.6:

Viz popis v bodech 3.1.6.4 a 3.1.6.5. Podmínky vztahující se na organizace producentů se použijí i na meziodvětvové organizace, ačkoli v obráceném pořadí.

¹⁸ [http://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=CELEX:52004XC0427 %2806%29&from=EN](http://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=CELEX:52004XC0427%2806%29&from=EN), viz zejména bod 82.

4. Postup

Formát žádosti

Příloha I prováděcího nařízení Komise (EU) č. 1419/2013 stanoví formát, který musí organizace producentů / meziodvětvová organizace žádající o uznání použít v žádosti podané dotčenému členskému státu.

Lhůta pro odpověď členského státu

Dotčený členský stát musí po ověření dodržení všech podmínek uvedených v člancích 14, 16 a 17 nařízení o společné organizaci trhů informovat o svém rozhodnutí žádající organizaci producentů / meziodvětvovou organizaci a své rozhodnutí případně odůvodnit. To je nutno učinit do tří měsíců od obdržení žádosti (článek 2 prováděcího nařízení Komise (EU) č. 1419/2013).

Kontroly

Organizace producentů / meziodvětvové organizace musí podmínky stanovené v člancích 14, 16 a 17 nařízení o společné organizaci trhů dodržovat trvale. Členské státy mají povinnost provádět v pravidelných intervalech kontroly, aby bylo zaručeno jejich dodržování i po udělení uznání. V případě organizací producentů by tyto kontroly měly ověřovat rovněž plnění povinností stanovených v článku 28 nařízení o společné organizaci trhů (plány produkce a uvádění na trh). Nedodržování podmínek může mít za následek odnětí uznání. V tomto případě musí členský stát informovat dotčnou organizaci producentů / meziodvětvovou organizaci a umožnit jí, aby ve lhůtě dvou měsíců předložila své vyjádření (článek 18 nařízení o společné organizaci trhů a článek 3 prováděcího nařízení Komise (EU) č. 1419/2013).

Nařízení o společné organizaci trhů ani jeho prováděcí akty nestanoví s ohledem na tyto kontroly žádnou lhůtu. Je na dotčeném členském státu, aby rozhodl, s jakou četností se mají tyto kontroly uskutečňovat, pokud jsou prováděny v pravidelných intervalech a zajišťují tak účinné sledování trvalého dodržování příslušných podmínek.

Rovněž Komise může provádět kontroly s cílem zajistit náležité dodržování postupu uznávání organizací producentů / meziodvětvových organizací. V případě nesouladu může Komise případně požádat, aby dotčným členským státem uznání odejmul (článek 20 nařízení o společné organizaci trhů).

Příloha I.I – Shrnutí informací, jež mají být uvedeny v žádosti o uznání za organizaci producentů podle formátu stanoveného v příloze I prováděcího nařízení Komise (EU) č. 1419/2013

- a) **Složení organizace producentů.**
- b) **Pravidla vnitřního fungování v souladu se zásadami stanovenými v článku 17 nařízení (EU) č. 1379/2013.**
- c) **Jména osob zmocněných jednat za organizaci producentů a jejím jménem.**
- d) **Důkazy o tom, že organizace producentů dodržuje podmínky stanovené v čl. 14 odst. 1 nařízení (EU) č. 1379/2013:**
- Důkazy o dobrovolné povaze členství a doklad (zápis nebo podobný dokument) o demokratickém rozhodnutí požádat o uznání.
 - Informace o vnitřním fungování, které případně doplňují informace uvedené v písmenech a) a b).
 - Doklad o nabytí právní subjektivity.
 - Důkaz, že skupina je schopna sledovat cíle organizace producentů.
 - Důkaz o dodržování pravidel hospodářské soutěže a v případě výjimek z uplatňování těchto pravidel zejména doklad o:
 - nezbytnosti pravidla k dosažení cílů stanovených v článku 39 SFEU,
 - ověření toho, že pravidlo neobsahuje povinnost účtovat stejné ceny,
 - ověření toho, že pravidlo nevede k rozdělování trhů uvnitř Unie v jakékoli formě,
 - analýze prokazující, že pravidlo nevyklučuje hospodářskou soutěž,
 - analýze prokazující, že pravidlo nevyklučuje hospodářskou soutěž u podstatné části dotyčných produktů.
 - Informace o dohodách, rozhodnutích a jednáních skupiny, které případně doplňují informace uvedené v písmenech a) a b).
 - Informace o členech, řízení a zdrojích financování.
- e) **Podrobné informace o činnostech, které organizace producentů provádí, včetně oblasti činnosti a produktů rybolovu a akvakultury, pro něž žádá o uznání.**
- Informace o reprezentativnosti – případně přizpůsobené zvláštním požadavkům stanoveným členským státem.
 - Informace o činnostech (oblast, produkty).

Příloha I.II – Shrnutí informací, jež mají být uvedeny v žádosti o uznání za meziodvětvovou organizaci podle formátu stanoveného v příloze I prováděcího nařízení (EU) č. 1419/2013

a) Složení meziodvětvové organizace.

Včetně informací o činnostech, které může skupina vykonávat.

b) Pravidla vnitřního fungování v souladu se zásadami stanovenými v článku 17 nařízení (EU) č. 1379/2013.

c) Jména osob zmocněných jednat za meziodvětvovou organizaci a jejím jménem.

d) Důkazy o tom, že meziodvětvová organizace dodržuje podmínky stanovené v čl. 16 odst. 1 nařízení (EU) č. 1379/2013.

- Informace o vnitřním fungování, které případně doplňují informace uvedené v písmenech a) a b).
- Doklad o nabytí právní subjektivity.
- Důkaz, že skupina je schopna sledovat cíle meziodvětvové organizace.
- Důkaz, že skupina při svých činnostech přihlíží k zájmům spotřebitelů (v případě potřeby navíc k informacím uvedeným v písmenech a) a b)).
- Důkaz, že činnosti, které skupina vykonává, nejsou v rozporu se společnou organizací trhů (v případě potřeby navíc k informacím uvedeným v písmenu a)).
- Dodržování pravidel hospodářské soutěže a v případě výjimek z uplatňování těchto pravidel zejména doklad o:
 - nezbytnosti pravidla k dosažení cílů stanovených v článku 39 SFEU,
 - ověření toho, že pravidlo neobsahuje povinnost účtovat stejné ceny,
 - ověření toho, že pravidlo nevede k rozdělování trhů uvnitř Unie v jakékoli formě,
 - analýze prokazující, že pravidlo nevyklučuje hospodářskou soutěž,
 - analýze prokazující, že pravidlo nevyklučuje hospodářskou soutěž u podstatné části dotyčných produktů.

e) Podrobné informace o činnostech, které meziodvětvová organizace provádí, včetně oblasti činnosti a produktů rybolovu a akvakultury, pro něž žádá o uznání.

- Informace o reprezentativnosti – případně přizpůsobené zvláštním požadavkům stanoveným členským státem.
- Informace o činnostech (oblast, produkty).

ČÁST II – POKYNY K PROVÁDĚNÍ KAPITOLY II ODDÍLU III O ROZŠÍŘENÍ PŮSOBNOSTI PRAVIDEL

Kapitola II oddíl III nařízení o společné organizaci trhů stanoví podmínky, omezení a postup, pokud jde o rozšíření působnosti pravidel dohodnutých v rámci určité organizace producentů / meziodvětvové organizace na nečleny ze strany členského státu. Formát a postup, který je třeba dodržet při oznámení zamýšleného rozšíření působnosti pravidel Komisi, jsou stanoveny v článku 5 prováděcího nařízení Komise (EU) č. 1419/2013.

Tato část objasňuje účel oddílu III a úlohu dotčených subjektů a popisuje, jak by se měla žádost o rozšíření působnosti pravidel na nečleny posoudit na základě podmínek stanovených v článcích 22, 23 a 25 nařízení o společné organizaci trhů.

1. Účel rozšíření působnosti pravidel na nečleny

Rozšíření působnosti pravidel dohodnutých v rámci určité organizace producentů / meziodvětvové organizace na nečleny je jedním z nástrojů, jež umožňují dosáhnout cílů SRP a společné organizace trhů způsobem, který je nejlépe přizpůsoben potřebám v místě. Při rozhodování o rozšíření působnosti pravidel organizace producentů / meziodvětvové organizace na nečleny potvrdí členské státy odůvodněnost těchto pravidel s ohledem na dosažení cílů SRP a uznají jejich příspěvek k tomuto účelu.

U organizací producentů je rozšíření působnosti pravidel na nečleny jedním z nástrojů k zajištění udržitelných činností prostřednictvím stabilizace produkce. Toto rozšíření působnosti má snížit výkyvy v nabídce produktů rybolovu a akvakultury, například z hlediska množství a velikosti, a poskytnout základ pro stabilnější produkci v průběhu roku.

V případě meziodvětvových organizací má rozšíření působnosti pravidel na nečleny zlepšit v celém dodavatelském řetězci podmínky pro uvádění produktů rybolovu a akvakultury na trh.

2. Úloha dotčených subjektů

Postupu vedoucího k rozšíření působnosti pravidel se účastní tři subjekty: žádající organizace producentů / meziodvětvová organizace, členský stát, ve kterém je tato organizace usazena a reprezentativní, a Evropská komise.

Organizace producentů / meziodvětvová organizace představuje s ohledem na rozšíření působnosti pravidel ústřední subjekt. Schvaluje pravidla v rámci své struktury a činí je závaznými pro všechny své členy. Pakliže se domnívá, že dohodnuté pravidlo je nezbytné k dosažení cílů SRP a společné organizace trhů, může požádat, aby se působnost tohoto pravidla rozšířila na všechny producenty / hospodářské subjekty, jež působí v oblasti, v níž je daná organizace reprezentativní. Organizace producentů / meziodvětvová organizace musí prokázat, že jsou splněny podmínky uvedené v článcích 22, 23 a 25 nařízení o společné organizaci trhů.

Členský stát, který od organizace producentů / meziodvětvové organizace obdrží žádost o rozšíření působnosti pravidel, odpovídá za posouzení toho, zda je požadované rozšíření působnosti pravidel v souladu s podmínkami stanovenými v článcích 22, 23 a 25 nařízení o společné organizaci trhů. Po

provedení všech kontrol a po kladném posouzení žádosti musí členský stát oznámit Komisi svůj záměr působnost navrhovaného pravidla rozšířit.

Po obdržení oznámení členského státu musí Komise přijmout rozhodnutí, kterým rozšíření působnosti pravidel povolí, nebo zamítne. Za tímto účelem ověří Komise obsah oznámení členského státu a zkontroluje, zda byla provedena příslušná šetření a analýza, aby bylo zaručeno dodržování podmínek stanovených v člancích 22, 23 a 25 nařízení o společné organizaci trhů. Po schválení rozšíření působnosti pravidel může Komise provádět kontroly, aby ověřila dodržování podmínek pro povolení. Je-li zjištěno, že rozšíření působnosti pravidla není v souladu s požadavky stanovenými v nařízení o společné organizaci trhů, může Komise povolení odejmout.

3. Podmínky pro rozšíření působnosti pravidel a jeho povolení

Články 22, 23 a 25 nařízení o společné organizaci trhů stanoví podmínky, které musí dané pravidlo splňovat, aby se jeho působnost mohla rozšířit na nečleny. Tyto podmínky jsou popsány níže ve dvou samostatných oddílech, jednom pro organizace producentů / sdružení organizací producentů a druhém pro meziodvětvové organizace. Podle čl. 9 odst. 2 nařízení o společné organizaci trhů se podmínky vztahující se na organizace producentů použijí i na sdružení organizací producentů, není-li stanoveno jinak.

3.1. Podmínky pro rozšíření působnosti pravidel přijatých v rámci organizací producentů

3.1.1. Původ žádosti (čl. 22 odst. 1 nařízení o společné organizaci trhů)

Návrh na rozšíření působnosti určitého pravidla musí pocházet od organizace producentů. Pokud tudíž členský stát chce učinit určité pravidlo dohodnuté v rámci organizace producentů závazným pro nečleny, aniž by byl o to výslovně požádán, je třeba to provést prostřednictvím jiných nástrojů, než je rozšíření působnosti pravidel.

Ověření této podmínky:

V oznámení pravidla, jehož působnost má být rozšířena, by měla být obsažena žádost organizace producentů o rozšíření působnosti dotyčného pravidla (písmeno d) přílohy III prováděcího nařízení Komise (EU) č. 1419/2013).

3.1.2. Zavedená organizace (čl. 22 odst. 1 písm. a) nařízení o společné organizaci trhů)

Organizace producentů žádající o rozšíření působnosti pravidel musí být zřízena po dobu alespoň jednoho roku. V prvním roce své činnosti proto organizace producentů nemohou požádat o rozšíření působnosti pravidla dohodnutého jejich členy. Tato podmínka má zajistit, že organizace producentů je zřízena dostatečně dlouho, aby na podporu žádosti o rozšíření působnosti pravidla bylo možno získat dostatečné důkazy před tím, než se působnost dotyčného pravidla rozšíří i na nečleny.

Ověření této podmínky:

V oznámení pravidla, jehož působnost má být rozšířena, je nutno uvést název a poštovní adresu dotčené organizace producentů a datum uznání (písmena a) a d) přílohy III prováděcího nařízení Komise (EU) č. 1419/2013).

3.1.3. Reprezentativnost (čl. 22 odst. 2 nařízení o společné organizaci trhů pro organizace producentů v odvětví rybolovu a čl. 22 odst. 3 pro organizace producentů v odvětví akvakultury)

V roce předcházejícím podání žádosti o rozšíření působnosti musí dotyčná organizace producentů zastupovat alespoň:

- **u organizací producentů v odvětví rybolovu:** 55 % množství příslušného produktu uvedeného na trh v oblasti, v níž se navrhuje rozšíření působnosti daného pravidla,
- **u organizací producentů v odvětví akvakultury:** 40 % množství příslušného produktu uvedeného na trh v oblasti, v níž se navrhuje rozšíření působnosti daného pravidla.

K výpočtu reprezentativnosti lze použít pouze kritéria stanovená v čl. 22 odst. 2 a 3.

Ověření této podmínky:

V oznámení pravidla, jehož působnost má být rozšířena, by měly být zahrnuty veškeré informace nutné k doložení reprezentativnosti organizace producentů (písmeno b) přílohy III prováděcího nařízení Komise (EU) č. 1419/2013).

3.1.4. Opatření (čl. 22 odst. 1 písm. b) nařízení o společné organizaci trhů)

Pravidlo, u něhož se navrhuje rozšíření působnosti, se musí týkat jednoho z následujících opatření, která jsou uvedena v článku 8 nařízení o společné organizaci trhů:

Všechny organizace producentů:

- přizpůsobení produkce požadavkům trhu (čl. 8 odst. 1 písm. a) nařízení o společné organizaci trhů),
- usměrňování nabídky a uvádění produktů členů na trh (čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení o společné organizaci trhů),
- propagace produktů členů nediskriminačním způsobem (čl. 8 odst. 1 písm. c) nařízení o společné organizaci trhů).

Organizace producentů v odvětví rybolovu:

- kolektivní plánování a řízení rybolovných činností (čl. 8 odst. 2 písm. a) nařízení o společné organizaci trhů),
- zamezení a minimalizování nežádoucích úlovků (čl. 8 odst. 2 písm. b) nařízení o společné organizaci trhů).

Organizace producentů v odvětví akvakultury:

- prosazování udržitelných činností v oblasti akvakultury (čl. 8 odst. 3 písm. a) nařízení o společné organizaci trhů),
- shromažďování informací o produktech uváděných na trh (čl. 8 odst. 3 písm. b) nařízení o společné organizaci trhů),
- shromažďování informací o životním prostředí (čl. 8 odst. 3 písm. c) nařízení o společné organizaci trhů),
- plánování řízení činností členů v odvětví akvakultury (čl. 8 odst. 3 písm. d) nařízení o společné organizaci trhů),

- podpora programů pro odborníky za účelem propagace produktů udržitelné akvakultury (čl. 8 odst. 3 písm. e) nařízení o společné organizaci trhů).

Tato opatření je nutno posoudit na základě cílů organizací producentů a sdružení organizací producentů. Tyto cíle by měly vést k dosažení cílů stanovených v článku 7 nařízení o společné organizaci trhů (organizace producentů) nebo v článku 10 nařízení o společné organizaci trhů (sdružení organizací producentů) a přispívat k dosažení cílů společné organizace trhů a SRP.

Ověření této podmínky:

V oznámení pravidla, jehož působnost se má rozšířit, je nutno uvést pravidlo, jakož i dotyčné opatření, jež může organizace producentů provést. Je třeba vysvětlit rovněž souvislost mezi opatřením a cíli, které organizace producentů sledují (písmena c) a d) přílohy III prováděcího nařízení Komise (EU) č. 1419/2013).

3.1.5. Dodržování pravidel hospodářské soutěže (čl. 25 odst. 2 písm. b) nařízení o společné organizaci trhů)

Pravidlo, u něhož se navrhuje rozšíření působnosti, musí dodržovat pravidla hospodářské soutěže stanovená v kapitole V nařízení o společné organizaci trhů. Článek 40 nařízení o společné organizaci trhů stanoví obecnou zásadu, podle níž se na dohody, rozhodnutí a jednání, jež se týkají produkce nebo uvádění produktů rybolovu a akvakultury na trh, vztahují pravidla EU v oblasti hospodářské soutěže. Pokud jde o více informací o dodržování těchto pravidel a o výjimkách z jejich uplatňování, viz bod 3.1.6 části I o uznávání profesních organizací.

Jestliže pravidla, jejichž působnost má být rozšířena, obsahují jednání, jež ustanovení čl. 101 odst. 1 SFEU obvykle zakazuje, může být rozšíření jejich působnosti povoleno pouze v případě, jsou-li splněny všechny podmínky pro výjimku z uplatňování pravidel hospodářské soutěže, které jsou stanoveny v článku 41 nařízení o společné organizaci trhů.

Splnění podmínek stanovených v článku 41 je nutno ověřit na základě pravidla, **jehož působnost byla rozšířena i na nečleny**. Pravidlo dohodnuté v rámci určité organizace producentů by mělo samo dodržovat pravidla hospodářské soutěže ještě před tím, než se jeho působnost rozšíří na nečleny.

Za účelem využití výjimky z uplatňování pravidel hospodářské soutěže podle článku 41 musí pravidlo, jehož působnost má být rozšířena, splňovat tyto podmínky:

- a) musí být nezbytné k dosažení cílů stanovených v článku 39 SFEU;
- b) nesmí obsahovat povinnost účtovat stejné ceny;
- c) nesmí vést k rozdělování trhů uvnitř Unie v jakékoli formě;
- d) nesmí vylučovat hospodářskou soutěž a
- e) nesmí vylučovat hospodářskou soutěž u podstatné části dotyčných produktů.

Jednání, která například stanovují ceny, vylučují hospodářskou soutěž nebo vedou k rozdělování trhů, nejsou přijatelná za žádných okolností.

Tyto podmínky jsou kumulativní. To znamená, že musí být splněny všechny současně. Ověření dodržování jednotlivých podmínek je objasněno níže (body 3.1.5.1 až 3.1.5.5).

3.1.5.1. Rozšíření působnosti pravidel je nezbytné k dosažení cílů stanovených v článku 39 SFEU (čl. 41 odst. 1 písm. a) nařízení o společné organizaci trhů)

Podle ustálené judikatury je nutno jakékoli výjimky z uplatňování obecných pravidel hospodářské soutěže podle článku 41 nařízení o společné organizaci trhů vykládat striktně¹⁹ a musí být omezeny na případy, kdy dohody, rozhodnutí nebo jednání přispívají k dosažení všech cílů stanovených v článku 39 SFEU²⁰. V případě rozporů mezi jednotlivými cíli stanovenými v článku 39 SFEU nebo v případě, nelze-li všech cílů dosáhnout současně, by mělo být přinejmenším možné tyto cíle sladit a zajistit, aby sledování jednoho cíle nebylo na úkor jiného cíle²¹.

Evropské soudy rovněž potvrdily, že jednou z možností, pokud jde o vynětí dohod, rozhodnutí a jednání z uplatňování pravidel hospodářské soutěže, je skutečnost, že jsou **nezbytné** k dosažení cílů stanovených v článku 39 SFEU²². Tato zásada se odráží i v čl. 41 odst. 1 písm. a) nařízení o společné organizaci trhů. Všech pět cílů stanovených v článku 39 SFEU je proto třeba uvážit a analyzovat zvlášť. Dotyčnou dohodu, rozhodnutí nebo jednání je nutno posoudit na základě každého z těchto cílů.

Posouzení musí vést k závěru, že pravidlo organizace producentů je nezbytné s ohledem na tyto cíle:

Ustanovení čl. 39 odst. 1 písm. a) Zvýšit produktivitu zemědělství podporou technického pokroku a zajišťováním racionálního rozvoje zemědělské výroby a optimálního využití výrobních činitelů, zejména pracovní síly.

Na základě SRP by se vysvětlení mělo zaměřit na to, proč je rozšíření působnosti pravidel nezbytné k zajištění udržitelnosti z hlediska životního prostředí a hospodářské a sociální životaschopnosti činností v oblasti rybolovu a akvakultury (čl. 2 odst. 1 nařízení o SRP²³).

Ustanovení čl. 39 odst. 1 písm. b) Zajistit odpovídající životní úroveň zemědělského obyvatelstva, a to zejména zvýšením individuálních příjmů osob zaměstnaných v zemědělství.

S ohledem na SRP je třeba v oznámení vysvětlit, proč je rozšíření působnosti pravidel nezbytné k zajištění „přiměřené životní úrovně komunity v odvětví rybolovu (nebo akvakultury), a to zejména zvýšením individuálních příjmů osob zaměstnaných v odvětví rybolovu (nebo akvakultury)“.

Ustanovení čl. 39 odst. 1 písm. c) Stabilizovat trhy.

Ustanovení čl. 39 odst. 1 písm. d) Zajistit plynulé zásobování.

¹⁹ Viz rozsudek Soudního dvora ze dne 12. prosince 1995, věc Oude Luttikhuis, C-399/93, ECLI:EU:C:1995:434, bod 23 a násl.

²⁰ Viz rozsudek Soudního dvora ze dne 15. května 1975, věc Frubo v. Komise, 71/74, ECLI:EU:C:1975:61, body 22 až 27.

²¹ Viz rozsudek Tribunálu ze dne 14. května 1997, spojené věci T-70/92 a T-71/92, ECLI:EU:T:1997:69, bod 153.

²² Viz rozsudek Tribunálu ze dne 13. prosince 2006, spojené věci FNCVB v. Komise, T-217/03 a T-245/03, ECLI:EU:T:2006:391, bod 199. Koncepce nezbytnosti byla poprvé zavedena v nařízení Rady EHS č. 26 o použití určitých pravidel hospodářské soutěže na produkci zemědělských produktů a obchod s nimi, Úř. věst. 30, 20.4.1962, s. 993.

²³ Nařízení (EU) č. 1380/2013, Úř. věst. L 354, 28.12.2013, s. 22–61 (úplný odkaz viz pozn. pod čarou č. 4).

S přihlédnutím k zvláštnostem SRP je třeba v oznámení uvést, proč je rozšíření působnosti pravidel nezbytné k zajištění udržitelného využívání zdrojů s cílem zajistit dlouhodobě dostupnost dodávek potravin (čl. 2 odst. 1 nařízení o SRP).

Ustanovení čl. 39 odst. 1 písm. e) Zajistit spotřebitelům dodávky za rozumné ceny.

Ověření této podmínky:

V oznámení by mělo být vysvětleno, proč je rozšíření působnosti pravidla nezbytné k dosažení cílů stanovených v článku 39 SFEU. Analýza by měla prokazovat, že pokud by k rozšíření působnosti nedošlo, nebylo by možné cílů stanovených v článku 39 SFEU dosáhnout. Analýza by se měla zabývat každým z cílů individuálně. V případě cílů stanovených v čl. 39 odst. 1 písm. a), b) a d) by se vysvětlení mělo zaměřit na výše zdůrazněné aspekty. V případě čl. 39 odst. 1 písm. c) by měla být v oznámení vysvětlena nezbytnost rozšíření působnosti pravidel, například prokázáním toho, že v případě, že by k rozšíření nedošlo, hrozily by na trzích výkyvy. Co se týká čl. 39 odst. 1 písm. e), v oznámení by mělo být objasněno, jak rozšíření působnosti pravidel přispěje ke stabilitě cen pro konečného spotřebitele (písmeno d) přílohy III prováděcího nařízení Komise (EU) č. 1419/2013).

3.1.5.2. Rozšíření působnosti pravidel neobsahuje povinnost účtovat stejné ceny (čl. 41 odst. 1 písm. b) nařízení o společné organizaci trhů)

Působnost pravidla přijatého organizací producentů nelze v žádném případě rozšířit, jestliže by to mělo za následek účtování stejných cen.

Ověření této podmínky:

V oznámení by mělo být potvrzeno, že se pravidlo, jehož působnost se má rozšířit, týká pouze aspektů zahrnutých v oznámení (např. omezení objemu/velikosti vykládky v případě pravidel organizace producentů) a že neobsahuje povinnost účtovat stejné ceny (stanovení cen) (písmeno d) přílohy III prováděcího nařízení Komise (EU) č. 1419/2013).

3.1.5.3. Rozšíření působnosti pravidel nevede k rozdělování trhů uvnitř Unie v jakékoli formě (čl. 41 odst. 1 písm. c) nařízení o společné organizaci trhů)

Rozdělování trhů odkazuje na jednání, jehož přímým či nepřímým účelem je omezit území, na němž lze prodávat, nebo skupinu/kategorii zákazníků, jimž lze prodávat. Producenti musí mít možnost svobodně se rozhodnout, kde a komu budou své produkty prodávat.

Ověření této podmínky:

V oznámení by mělo být potvrzeno, že pravidlo, jehož působnost se má rozšířit, nezahrnuje rozdělování trhů uvnitř Unie v jakékoli formě. Oznámení by mělo zejména prokazovat, že pravidlo neomezí svobodu producentů prodávat, a to z hlediska zeměpisného trhu ani z hlediska skupiny/kategorie potenciálních kupujících. Analýza by měla rovněž prokazovat, že po zavedení rozšířené působnosti pravidel si kupující budou moci i nadále zvolit, kde a od koho budou nakupovat (písmeno d) přílohy III prováděcího nařízení Komise (EU) č. 1419/2013). Pokud jde o vymezení relevantního trhu, viz rámeček v bodě 3.1.5.5.

3.1.5.4. Rozšíření působnosti pravidel nevyklučuje hospodářskou soutěž (čl. 41 odst. 1 písm. d) nařízení o společné organizaci trhů)

Tato podmínka má zajistit, aby rozšíření působnosti pravidel nepřekračovalo rámec toho, co je nezbytné k dosažení cílů SRP a společné organizace trhů, a nemělo nepříznivý dopad na hospodářskou soutěž, a tudíž na fungování vnitřního trhu. Tato podmínka zaručuje hospodářskou soutěž mezi producenty a konkurenční procesy.

3.1.5.5. Rozšíření působnosti pravidel nevyklučuje hospodářskou soutěž u podstatné části dotyčných produktů (čl. 41 odst. 1 písm. e) nařízení o společné organizaci trhů)

Tato podmínka doplňuje předchozí podmínku, zaměřuje se však na konkrétní produkt či produkty, na něž se vztahují pravidla, jejichž působnost má být rozšířena. Stanoví, že rozšíření působnosti pravidel nesmí vylučovat hospodářskou soutěž u dotyčného produktu.

Tyto dvě podmínky je nutno posoudit společně s ohledem na skutečnou nebo potenciální hospodářskou soutěž²⁴. Při analýze je tudíž nutno ověřit, zda na výrobním nebo zeměpisném trhu existují překážky/omezení, jež by mohly mít nepříznivý dopad na skutečné nebo potenciální konkurenty. Ověření dodržování těchto podmínek je nutno provést v každém jednotlivém případě s přihlédnutím k zvláštním aspektům dotčeného relevantního výrobního a zeměpisného trhu.

Ověření podmínek uvedených v bodech 3.1.5.4 a 3.1.5.5:

V oznámení by měly být posouzeny podmínky uvedené v bodech 3.1.5.4 a 3.1.5.5. Za tímto účelem je nutno v oznámení stanovit relevantní trh na základě dvou aspektů: i) relevantní **výrobní trh** a ii) relevantní **zeměpisný trh**.

i) Co se týká relevantního výrobního trhu, oznámení by mělo prokazovat nahraditelnost jinými produkty. Tyto produkty je nutno určit například na základě podobných vlastností, ceny, použití nebo vnímání ze strany zákazníků.

ii) Pokud jde o relevantní zeměpisný trh, v oznámení je nutno určit oblast, v níž jsou podmínky hospodářské soutěže stejnorodé. Za tímto účelem je třeba v oznámení analyzovat tyto aspekty:

– Lze dodávky a nákupy přeměrovat do jiných oblastí bez jakýchkoli omezení či bez vynaložení značných nákladů?

– Je poptávka omezena na místní produkty, nebo zahrnuje produkty pocházející z daného členského státu, či dokonce dovážené produkty? Užitečnými ukazateli jsou údaje o dovozu produktu (produktů) ze třetích zemí a z jiných zemí EU a informace o prodeji v rámci dotyčného členského státu.

Na základě těchto aspektů by analýza měla prokazovat, že rozšíření působnosti pravidel nevyklučuje hospodářskou soutěž a neovlivňuje podstatnou část daného trhu. K ověření splnění podmínky v bodě 3.1.5.5 je nutno vzít v úvahu pouze zeměpisný trh, jelikož posuzovány jsou pouze konkrétní produkty, jichž se rozšíření působnosti týká (a nikoli veškeré zaměnitelné produkty jako v bodě 3.1.5.4) (písmeno d) přílohy III prováděcího nařízení Komise (EU) č. 1419/2013).

²⁴ Pojem „potenciální hospodářská soutěž“ odkazuje na podniky, které spolu vzájemně nesoutěží na relevantním trhu. Pokud jde o pokyny k posuzování potenciální hospodářské soutěže, viz sdělení Komise o definici relevantního trhu pro účely práva hospodářské soutěže Společenství (97/C 372 /03).

Pokyny k posuzování těchto aspektů jsou obsaženy ve sdělení Komise o definici relevantního trhu pro účely práva hospodářské soutěže Společenství (97/C 372 /03) a ve sdělení Komise o pokynech k použití čl. 81 odst. 3 Smlouvy (2004/C 101/08)²⁵.

3.1.6. Volný obchod (čl. 25 odst. 2 písm. c) nařízení o společné organizaci trhů)

Rozšíření působnosti pravidla přijatého v rámci určité organizace producentů nesmí vytvářet překážku obchodu. Tuto podmínku je nutno posoudit na základě možných přeshraničních dopadů rozšíření působnosti pravidel. Pojem „obchod“ není omezen na tradiční výměnu zboží a služeb v přeshraničním kontextu, nýbrž zahrnuje veškerou přeshraniční hospodářskou činnost, včetně usazení.

Podle ustálené judikatury zahrnuje pojem „obchod“ také případy, kdy dohody nebo jednání ovlivňují strukturu hospodářské soutěže na trhu. Rozšíření působnosti pravidel proto nesmí vést k vyloučení ani k hrozbě vyloučení konkurenta působícího v rámci Unie nebo mimo ni, jelikož to by nepříznivě ovlivnilo hospodářské činnosti vykonávané na vnitřním trhu nebo v rámci obchodu se třetími zeměmi.

Ověření této podmínky:

V oznámení pravidla, jehož působnost má být rozšířena, je třeba doložit, že dotyčné pravidlo nemá dopad na volný tok zboží, služeb nebo jiné přeshraniční činnosti. Analýza by měla zejména prokazovat, že rozšíření působnosti pravidel neomezuje přeshraniční obchod s produktem, jehož se dané pravidlo týká. Analýza by se neměla zaměřit pouze na vnitřní trh EU (viz níže uvedené pokyny), nýbrž by měla ověřit možné negativní účinky na obchod se třetími zeměmi (písmeno d) přílohy III prováděcího nařízení Komise (EU) č. 1419/2013).

Pokyny k posuzování tohoto aspektu jsou obsaženy zejména ve sdělení Komise – Pokyny k pojmu ovlivnění obchodu podle článků 81 a 82 Smlouvy (2004/C 101/07)²⁶.

3.1.7. Dosažení cílů stanovených v článku 39 SFEU (čl. 25 odst. 2 písm. d) nařízení o společné organizaci trhů)

Rozšíření působnosti pravidla přijatého organizací producentů nesmí ohrozit dosažení cílů stanovených v článku 39 SFEU. Tento článek stanoví celkové cíle SRP. Působnost pravidla lze proto rozšířit pouze tehdy, je-li to v souladu s cíli společné organizace trhů a SRP.

Ověření této podmínky:

V oznámení pravidla, jehož působnost má být rozšířena, je nutno vysvětlit, jak toto pravidlo přispěje k dosažení cílů společné organizace trhů / SRP. Vysvětlení by mělo prokazovat, že dotyčné pravidlo není v rozporu se SRP, a neohrožuje tudíž dosažení cílů stanovených v článku 39 SFEU (písmeno d) přílohy III prováděcího nařízení Komise (EU) č. 1419/2013).

3.1.8. Omezená doba trvání (čl. 22 odst. 4 nařízení o společné organizaci trhů)

Rozšíření působnosti pravidla musí být časově omezené. Působnost pravidla přijatého organizací producentů by se měla na nečleny rozšířit nejméně na dobu 60 dnů a nejvýše 12 měsíců.

²⁵ [http://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/PDF/?uri=CELEX:31997Y1209\(01\)&from=CS](http://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/PDF/?uri=CELEX:31997Y1209(01)&from=CS)
[http://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=CELEX:52004XC0427\(07\)&from=EN](http://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=CELEX:52004XC0427(07)&from=EN)

²⁶ <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=CELEX:52004XC0427%2806%29&from=EN>

Ověření této podmínky:

V oznámení pravidla, jehož působnost má být rozšířena, by měla být uvedena doba uplatňování. V oznámení by mělo být uvedeno rovněž datum vstupu pravidla v platnost (písmena f) a g) přílohy III prováděcího nařízení Komise (EU) č. 1419/2013).

3.2. Podmínky pro rozšíření působnosti pravidel přijatých v rámci meziodvětvových organizací

3.2.1. Původ žádosti (čl. 23 odst. 1 nařízení o společné organizaci trhů)

Viz bod 3.1.1.

3.2.2. Reprezentativnost (čl. 23 odst. 1 nařízení o společné organizaci trhů)

V roce předcházejícím podání žádosti musí meziodvětvová organizace zastupovat alespoň:

- 65 % produkce a 65 % zpracování, nebo
 - 65 % zpracování a 65 % uvádění na trh, nebo
 - 65 % produkce a 65 % uvádění na trh
- produktu, jehož se pravidlo týká, v navrhované oblasti uplatňování pravidla.

K výpočtu reprezentativnosti lze použít pouze kritéria stanovená v čl. 22 odst. 2 a 3.

Ověření této podmínky:

V oznámení pravidla, jehož působnost má být rozšířena, je nutno uvést veškeré informace nutné k doložení reprezentativnosti meziodvětvové organizace (písmeno b) přílohy III prováděcího nařízení Komise (EU) č. 1419/2013).

3.2.3. Opatření (čl. 23 odst. 1 písm. b) nařízení o společné organizaci trhů)

Pravidlo, u něhož se navrhuje rozšíření působnosti, se musí týkat jednoho z následujících opatření uvedených v článku 13 nařízení o společné organizaci trhů:

- vypracování vzorových smluv slučitelných s právem Unie (čl. 13 písm. a) nařízení o společné organizaci trhů),
- propagace unijních produktů rybolovu a akvakultury nediskriminačním způsobem (čl. 13 písm. b) nařízení o společné organizaci trhů),
- stanovení pravidel týkajících se produkce a uvádění produktů rybolovu a akvakultury na trh, která jsou přísnější než pravidla obsažená v právních předpisech EU / členských států (čl. 13 písm. c) nařízení o společné organizaci trhů),
- zlepšení kvality, znalostí a transparentnosti, pokud jde o produkci a trh, jakož i činností v oblasti odborné přípravy (čl. 13 písm. d) nařízení o společné organizaci trhů),
- provádění výzkumu a studií trhu a rozvíjení metod, které optimalizují fungování trhu (čl. 13 písm. e) nařízení o společné organizaci trhů),
- poskytování informací a provádění výzkumu potřebného k zajištění udržitelných dodávek, které odpovídají tržním očekáváním (čl. 13 písm. f) nařízení o společné organizaci trhů),
- propagace ryb, které jsou v udržitelném stavu, mají výživovou hodnotu a nejsou konzumovány ve velké míře (čl. 13 písm. g) nařízení o společné organizaci trhů).

Tato opatření je nutno posoudit na základě cílů meziodvětvových organizací. Opatření musí proto vést k dosažení cílů stanovených v článku 12 nařízení o společné organizaci trhů a přispět k dosažení celkových cílů SRP a společné organizace trhů.

Ověření této podmínky:

V oznámení pravidla, jehož působnost má být rozšířena, je nutno uvést pravidlo, jakož i dotyčné opatření, jež může meziodvětvová organizace provést. Je třeba vysvětlit rovněž souvislost mezi opatřeními a cíli, které meziodvětvové organizace sledují (písmena c) a d) přílohy III prováděcího nařízení Komise (EU) č. 1419/2013).

3.2.4. Možná škoda způsobená ostatním hospodářským subjektům (čl. 23 odst. 1 písm. b) nařízení o společné organizaci trhů)

Pravidlo, u něhož meziodvětvová organizace navrhuje rozšíření působnosti na nečleny, nesmí způsobovat škodu ostatním hospodářským subjektům v dotyčném členském státě nebo v Unii.

Pravidlo, u něhož meziodvětvová organizace navrhuje rozšíření působnosti, musí být posouzeno na základě poctivých tržních postupů a v širším kontextu vnitřního trhu EU. Dotyčné pravidlo musí být proto v souladu se zásadami poctivého obchodního styku, dobré víry a poctivého jednání. Meziodvětvové organizace mohou požádat, aby bylo pravidlo učiněno závazným pro nečleny, pouze tehdy, pokud toto pravidlo neovlivňuje nepříznivě fungování trhu a nezpůsobuje škodu ostatním hospodářským subjektům.

Ověření této podmínky:

V oznámení pravidla, jehož působnost má být rozšířena, je nutno zahrnout analýzu prokazující, že dotyčné pravidlo neovlivňuje nepříznivě hospodářské subjekty v dodavatelském řetězci. Analýza by se měla vztahovat nejen na vnitrostátní dodavatelský řetězec, nýbrž by měla zahrnovat i potenciální negativní účinky na hospodářské subjekty v ostatních členských státech. Analýza by proto měla zahrnovat také obchodní toky uvnitř EU (písmeno d) přílohy III prováděcího nařízení Komise (EU) č. 1419/2013).

3.2.5. Dodržování pravidel hospodářské soutěže (čl. 25 odst. 2 písm. b) nařízení o společné organizaci trhů)

Pokud jde o obecné vysvětlení týkající se uplatňování pravidel EU v oblasti hospodářské soutěže, viz bod 3.1.5. Návrh meziodvětvové organizace na rozšíření působnosti určitého pravidla na nečleny lze vyjmout z uplatňování pravidel hospodářské soutěže, pokud:

- a) je nezbytný k dosažení cílů stanovených v článku 39 SFEU;
- b) neobsahuje povinnost uplatňovat stanovenou cenu;
- c) nevede k rozdělování trhů uvnitř Unie v jakékoli formě;
- d) neuplatňuje při rovnocenných obchodech s ostatními obchodními partnery rozdílné podmínky, čímž je znevýhodňuje v hospodářské soutěži;
- e) nevyklučuje hospodářskou soutěž u podstatné části dotyčných produktů a
- f) neomezuje hospodářskou soutěž způsobu, které nejsou nezbytné k dosažení cílů SRP.

Tyto podmínky jsou kumulativní. To znamená, že musí být splněny všechny současně. Ověření dodržování jednotlivých podmínek je objasněno níže (body 3.2.5.1 až 3.2.5.6).

3.2.5.1. Rozšíření působnosti pravidel je nezbytné k dosažení cílů stanovených v článku 39 SFEU (čl. 41 odst. 2 písm. a) nařízení o společné organizaci trhů)

Viz bod 3.1.5.1.

3.2.5.2. Rozšíření působnosti pravidel neobsahuje povinnost uplatňovat stanovenou cenu (čl. 41 odst. 2 písm. b) nařízení o společné organizaci trhů)

Viz bod 3.1.5.2.

3.2.5.3. Rozšíření působnosti pravidel nevede k rozdělování trhů uvnitř Unie v jakékoli formě (čl. 41 odst. 2 písm. c) nařízení o společné organizaci trhů)

Viz bod 3.1.5.3.

3.2.5.4. Rozšíření působnosti pravidel neuplatňuje při rovnocenných obchodech s ostatními obchodními partnery rozdílné podmínky, čímž je znevýhodňuje v hospodářské soutěži (čl. 41 odst. 2 písm. d) nařízení o společné organizaci trhů)

Rozšíření působnosti pravidel nesmí vést k diskriminaci narušující hospodářskou soutěž.

Tuto podmínku je nutno posoudit na základě vertikálního vztahu mezi členy meziodvětvové organizace. Objasňuje zásadu, že rozšíření působnosti pravidel nesmí vést k uplatňování rozdílných podmínek, které by obchodní partnery znevýhodnily v hospodářské soutěži, ovlivnily by tudíž nepříznivě řádné fungování vnitřního trhu. Rozdíly v cenách účtovaných obchodním partnerům musí být například odůvodnitelné objektivními skutečnostmi (např. rozdíly v nákladech na přepravu), jinak lze mít za to, že jsou v rozporu s pravidly EU v oblasti hospodářské soutěže.

Ověření této podmínky:

V oznámení by mělo být potvrzeno, že se pravidlo, jehož působnost má být rozšířena na nečleny, týká výhradně zahrnutých aspektů a nediskriminuje obchodní partnery tím, že je znevýhodňuje v hospodářské soutěži. Oznámení by mělo zejména prokazovat, že rozšíření působnosti pravidla dohodnutého v rámci meziodvětvové organizace nebude mít negativní dopad na konkurenceschopnost ostatních obchodních partnerů (viz písmeno d) přílohy III prováděcího nařízení Komise (EU) č. 1419/2013).

3.2.5.5. Rozšíření působnosti pravidel nevyklučuje hospodářskou soutěž u podstatné části dotyčných produktů (čl. 41 odst. 2 písm. e) nařízení o společné organizaci trhů)

Viz bod 3.1.5.5.

3.2.5.6. Rozšíření působnosti pravidel neomezuje hospodářskou soutěž způsoby, které nejsou nezbytné k dosažení cílů SRP (čl. 41 odst. 2 písm. f) nařízení o společné organizaci trhů)

Viz analogicky bod 3.1.5.4, pokud jde o pokyny k ověření dodržování této podmínky. Ověření se provádí podle stejného postupu jako u organizací producentů, důkazní břemeno je však

u meziodvětvových organizací větší. Meziodvětvová organizace musí prokázat, že případné omezení hospodářské soutěže vyplývající z jejich dohod, rozhodnutí a jednání je nezbytné k dosažení cílů SRP.

Ověření podmínek uvedených v bodech 3.2.5.5 a 3.2.5.6:

Viz popis v bodech 3.1.5.5 a 3.1.5.4. Podmínky vztahující se na organizace producentů se použijí i na meziodvětvové organizace, ačkoli v obráceném pořadí.

3.2.6. Volný obchod (čl. 25 odst. 2 písm. c) nařízení o společné organizaci trhů)

Viz bod 3.1.6.

3.2.7. Dosažení cílů stanovených v článku 39 SFEU (čl. 25 odst. 2 písm. d) nařízení o společné organizaci trhů)

Viz bod 3.1.7.

3.2.8. Omezená doba trvání (čl. 23 odst. 2 nařízení o společné organizaci trhů)

Rozšíření působnosti pravidla musí být časově omezené. Pravidlo, u něhož meziodvětvová organizace navrhuje rozšíření působnosti na nečleny, může platit nejvýše po dobu tří let.

Ověření této podmínky:

V oznámení pravidla, jehož působnost má být rozšířena, by měla být uvedena doba uplatňování. Oznámení by mělo uvádět rovněž datum vstupu pravidla v platnost (písmena f) až g) přílohy III prováděcího nařízení Komise (EU) č. 1419/2013).

4. Postup

Lhůta pro oznámení Komisi

Členské státy musí Komisi oznámit svůj záměr učinit určité pravidlo přijaté v rámci organizace producentů / meziodvětvové organizace závazným pro nečleny alespoň dva měsíce před zamýšleným datem vstupu v platnost (článek 5 prováděcího nařízení Komise (EU) č. 1419/2013).

Aby mohla Komise ověřit, že jsou dodrženy všechny podmínky stanovené v nařízení o společné organizaci trhů, musí oznámení obsahovat veškeré informace a důkazy nezbytné pro tuto posouzení. V opačném případě nemůže Komise žádost členského státu posoudit a bude muset podání dotyčnému členskému státu vrátit se žádostí o doplňkové informace potřebné pro posouzení.

Formát oznámení

Příloha III prováděcího nařízení Komise (EU) č. 1419/2013 stanoví formát, který musí členské státy při oznamování zamýšleného rozšíření působnosti pravidel Komisi dodržet.

Rozhodnutí přijaté Komisí

Po obdržení oznámení členského státu (viz výše bod týkající se lhůty pro oznámení) musí Komise přijmout rozhodnutí, kterým rozšíření působnosti pravidel povolí, nebo zamítne. Komise musí členský stát informovat o svém rozhodnutí do jednoho měsíce od přijetí oznámení. Nepřijme-li Komise rozhodnutí v této lhůtě, má se za to, že rozšíření působnosti pravidel bylo povoleno.

Změna

Poté, co Komise povolila rozšíření působnosti pravidel, mohou členské státy pravidlo, jehož působnost byla rozšířena, pozměnit. Jakékoli takovéto změny musí být oznámeny Komisi postupem podle článku 5 prováděcího nařízení Komise (EU) č. 1419/2013.

Toto oznámení musí Komisi umožnit ověřit, že pozměněné rozšíření působnosti pravidel splňuje podmínky stanovené v nařízení o společné organizaci trhů (viz výše bod týkající se lhůty pro oznámení).

Prodloužení doby platnosti

Chce-li členský stát dobu platnosti rozšíření působnosti pravidel prodloužit, musí svůj záměr oznámit Komisi alespoň jeden měsíc před uplynutím doby platnosti rozšíření. Komise musí do jednoho měsíce ode dne přijetí tohoto oznámení prodloužení doby platnosti rozšíření působnosti pravidel povolit, nebo k němu vznést námitku. Nepřijme-li Komise rozhodnutí v této lhůtě, má se za to, že prodloužení doby platnosti bylo povoleno.

Členský stát, který chce prodloužit dobu platnosti stávajícího rozšíření působnosti pravidel, musí dodržet postup oznámení podle článku 5 prováděcího nařízení Komise (EU) č. 1419/2013. Oznámení musí Komisi umožnit ověřit, že rozšíření působnosti pravidel, jehož doba platnosti má být prodloužena, splňuje podmínky stanovené v nařízení o společné organizaci trhů (viz výše bod týkající se lhůty pro oznámení).

Odnětí povolení

Komise může provádět kontroly, aby ověřila, zda povolené rozšíření působnosti pravidel dodržuje podmínky pro povolení. Je-li zjištěno, že rozšíření působnosti pravidel nesplňuje požadavky stanovené v člancích 22, 23 a 25 nařízení o společné organizaci trhů, může Komise povolení odejmout a informuje o takovém odnětí členský stát (článek 26 nařízení o společné organizaci trhů).

Příloha II.I – Shrnutí informací, jež mají být uvedeny v oznámení o rozšíření působnosti pravidel přijatých v rámci určité organizace producentů podle formátu stanoveného v příloze III prováděcího nařízení Komise (EU) č. 1419/2013

- a) **Název a poštovní adresa dotčené organizace producentů.**
- b) **Veškeré informace nutné k doložení toho, že organizace producentů je reprezentativní v souladu s čl. 22 odst. 2 nebo 3 nařízení (EU) č. 1379/2013.**
- c) **Pravidlo nebo pravidla, jejichž působnost má být rozšířena.**
- d) **Důvody pro rozšíření působnosti pravidel, doložené příslušnými údaji a ostatními relevantními informacemi.**
- Žádost organizace producentů o rozšíření působnosti pravidla.
 - Datum uznání organizace producentů.
 - Odkaz na opatření, které může organizace producentů provést, a vysvětlení souvislosti mezi opatřením a cíli organizace producentů.
 - Dodržování pravidel hospodářské soutěže a v případě výjimek z uplatňování těchto pravidel zejména doklad o:
 - nezbytnosti rozšíření působnosti pravidel k dosažení cílů stanovených v článku 39 SFEU,
 - ověření toho, že rozšíření působnosti pravidel neobsahuje povinnost účtovat stejné ceny,
 - ověření toho, že rozšíření působnosti pravidel nevede k rozdělování trhů uvnitř Unie v jakékoli formě,
 - analýze prokazující, že rozšíření působnosti pravidel nevyklučuje hospodářskou soutěž,
 - analýze prokazující, že rozšíření působnosti pravidel nevyklučuje hospodářskou soutěž u podstatné části dotyčných produktů.
 - Důkaz, že pravidlo nemá nepříznivý dopad na volný obchod.
 - Důkaz, že pravidlo neohrožuje dosažení cílů stanovených v článku 39 SFEU.
- e) **Oblast nebo oblasti, ve kterých mají být tato pravidla závazná.**
Oblast nebo oblasti, v nichž je daná organizace producentů reprezentativní.
- f) **Období uplatňování rozšíření působnosti pravidel.**
Doba platnosti rozšíření působnosti pravidel (od 60 dnů do 12 měsíců).
- g) **Datum vstupu v platnost.**
Datum, od něhož se bude pravidlo vztahovat rovněž na nečleny organizace producentů (může být uvedeno jako počet dnů od zveřejnění (nebo rovnocenného úkonu) rozhodnutí členského státu).

Příloha II.II – Shrnutí informací, jež mají být uvedeny v oznámení o rozšíření působnosti pravidel přijatých v rámci určité meziodvětvové organizace podle formátu stanoveného v příloze III prováděcího nařízení Komise (EU) č. 1419/2013

- a) **Název a poštovní adresa dotčené meziodvětvové organizace.**
- b) **Veškeré informace nutné k doložení toho, že meziodvětvová organizace je reprezentativní v souladu s čl. 23 odst. 1 písm. a) nařízení (EU) č. 1379/2013.**
- c) **Pravidlo nebo pravidla, jejichž působnost má být rozšířena.**
- d) **Důvody pro rozšíření působnosti pravidel, doložené příslušnými údaji a ostatními relevantními informacemi.**
- Žádost meziodvětvové organizace o rozšíření působnosti pravidla.
 - Odkaz na opatření, které může meziodvětvová organizace provést, a vysvětlení souvislosti mezi opatřením a cíli meziodvětvové organizace.
 - Analýza prokazující, že pravidlo nemá nepříznivý dopad na hospodářské subjekty v dodavatelském řetězci na vnitrostátní úrovni nebo na úrovni EU.
 - Dodržování pravidel hospodářské soutěže a v případě výjimek z uplatňování těchto pravidel zejména doklad o:
 - nezbytnosti rozšíření působnosti pravidel k dosažení cílů stanovených v článku 39 SFEU,
 - ověření toho, že rozšíření působnosti pravidel neobsahuje povinnost uplatňovat stanovenou cenu,
 - ověření toho, že rozšíření působnosti pravidel nevede k rozdělování trhů uvnitř Unie v jakékoli formě,
 - analýze prokazující, že pravidlo neuplatňuje při rovnocenných obchodech s ostatními obchodními partnery rozdílné podmínky, čímž je znevýhodňuje v hospodářské soutěži,
 - analýze prokazující, že rozšíření působnosti pravidel neomezuje hospodářskou soutěž způsoby, které nejsou nezbytné k dosažení cílů SRP,
 - analýze prokazující, že rozšíření působnosti pravidel nevyklučuje hospodářskou soutěž u podstatné části dotčených produktů.
 - Důkaz, že pravidlo nemá nepříznivý dopad na volný obchod.
 - Důkaz, že pravidlo neohrožuje dosažení cílů stanovených v článku 39 SFEU.
- e) **Oblast nebo oblasti, ve kterých mají být tato pravidla závazná.**
Oblast nebo oblasti, v nichž je daná meziodvětvová organizace reprezentativní.
- f) **Období uplatňování rozšíření působnosti pravidel.**
Doba platnosti rozšíření působnosti pravidel (nejvýše tři roky).
- g) **Datum vstupu v platnost.**
Datum, od něhož se bude pravidlo vztahovat rovněž na nečleny meziodvětvové organizace (může být uvedeno jako počet dnů od zveřejnění (nebo rovnocenného úkonu) rozhodnutí členského státu).